

Familj 1

Ser man till de två bröderna Gullberg nedan, så är kopplingarna till tullväsendet och Göteborg mycket starka, även bruket av namnen Andreas, Anders och Johan, Johanna. Därför kan en eventuell koppling till tullnärsläkten Gullberg i Göteborg finnas.

Barn utan känd moder och fader:

1. Anders Andreas Gullberg, född enligt åldersuppgift 1710, se familj 2.
2. Peter Andreas Gullberg, född 1730, se familj 3.

Familj 2

Anders Andreas Gullberg (från familj 1), född enligt åldersuppgift 1710, död 1771-07-18 i Malmö, gården nr 534 på Isak Slaktaregatan 1, Garnisonsförsamlingen. Garnisionsklockare i Malmö, Garnisonsförsamlingen. Gift med Margareta Andersdotter, född 1711, död 1776-08-31.

Den 13/4 1735 lyses det i Lunds domkyrkoförsamling för första gången och den 27/6 gifter sig Hovskraddaren vid Osbyholm i Hörby socken Anders Kullberg och pigan Margareta Andersdotter. Hörby ligger mittemellan Kristianstad och Malmö.

Osbyholms gård.

Lite kuriosa kring Osbyholm. Gården hade 1697 sålts av Amiralen Cornelius Thijssen, (adlad Ankarstierna), till lagmannen i Bohuslän Alexander Cock. Denne var av pommersk rådsherresläkt och gift med Christina Cronström. Eftersom äktenskapet blev barnlöst, lämnade han vid sin död 1712 egendomen i arv till sina tre brorsöner, av vilka endast justitierådet i Bremen och Verden, Georg Cock (1680- 1746) var gift och hade en son. George hade gift sig 9/1 1720 med sin kusin Margareta Beata von Engelbrechten, (1691-1738), dotter av kansleren Georg Bernhard von Engelbrechten och Maria von Mevius. George och Margareta Beata innehar och brukar alltså gården under Anders tid där.

Den 7/4 1738 döps Anders och Margaretas första barn dottern Johanna i Lunds domkyrkoförsamling och Anders benämns nu som garnisonsskraddare, men med oklar hemvist. I dopboken har man korrigerat namnet från Kulberg till Gulberg.

Första sonen föds 25/2 1741. "I Brågharp, Nevishögs socken döptes en Klockare Gullbergs barn som var sjukt och föddes den 25e om aftonen, barnet blev kallat Abraham. Elna Jöns Påhls i Nefwishög bar honom över dopet. Testes Olof Andersson, drängen Åke Jönsson. Nämndemannens hustru Kirstina, hustru Sissa Månsdotter."

Grannsocken till Brågharp är socknen Tottarp, där Anders och Margaretas första dotter Johanna år 1759 gifter sig med klockaren Petter Fristadius.

Anders återfinnes 1743 i Malmö där han anges som hantlangare vid de nästa tre barnens födelse mellan 1743-50. I 1744 års generalmönsterrulla, Artilleriregementet och styckekompaniet upptecknad i juli månad, finns han med som hantlangaren nr 6 Anders Cullberg/Gullberg, med en notering om att han är skräddare och har då tjänstgjort i 2,5 år. Födelseort anges som Skåne. Han anges ha ersatt företrädaren Anders Morberg som i februari 1742 blivit transporterad till Stockholm.

I minörkompaniet på samma regemente tjänstgör Trued Totterberg som översteminör. Trued Totterberg blir 1774 svärfar till Anders Gullbergs yngre bror Petter Gullberg i Malmö. Lite förvirrande är att i Trueds kompani finns också en hantlangare nr 6 vid namn Anders Kullberg, som nu är kommenderad till Kalmar. Detta är dock en helt annan person än Anders Gullberg/Cullberg.

I 1749 års generalmönsterrulla återfinnes han som Anders Cullberg/Gullberg i samma kompani och fortfarande med noteringen "skräddaren". Anders avslutar därefter sin tjänst och återfinnes härnäst som klockare vid Malmö Garnisonsförsamling, där han uppbär lön för första gången år 1751. Nästa generalmönsterrulla för Malmö garnison är upprättad 1754, då är styckekompaniet ersatt med tygkompaniet och Anders finns följaktligen inte kvar och inte heller finns det någon notering om honom.

Anders och Margareta ägde gården nr 534 i Malmö på Isak Slaktaregatan 1 intill stora torget. När Anders avlider 1772 så låter barnen modern sitta kvar i orubbat bo. Fastighet och bohag är värderat till 492 riksdaler, men där finns också skulder för 350 dito. Behållningen är alltså endast 142 riksdaler och med barnens godkännande så genomförs ingen bodelning. Handelsmannen Carl Cornelius Faxé är utsedd god man för änkan Margareta och den omyndiga sonen Andreas.

När så Margareta själv avlider fem år senare år 1777, så är boets bruttobehållning 212 riksdaler.

Barn:

1. Johanna Gullberg, född 1738-04-07, se familj 4.
2. Johan Abraham Gullberg, född 1741-02-25, se familj 5.
3. Christina Gullberg, född 1745-06-06, se familj 6.
4. Sidonia Gullberg, född 1748-03-01 i Malmö, Caroli, död 1754 i Malmö, Caroli. Bosatt i Malmö, Caroli. Modern anges bara som Margareta. Dopvittnen; konstapeln Erik Ekelund, Jacob Sölverborg, Magnus Malmström.
5. Johan Andreas Gullberg, född 1750-10-18 i Malmö, Caroli. Vice Garnisonsklockare i Malmö. Dopvittnen; Lorentz Berg, Studenten Bengt Berg, Christian Holm, Catharina Helena Väjer, Anna Catharina Batram, Jungfrun Johanna Bratt, Anna Maja (Maria) Munthe. Vid faderns död 1771 var Andreas vice garnisonsklockare.

Familj 3

Peter Andreas Gullberg (från familj 1), född 1730 (oklart var), död 1788-01-02 i Malmö, Garnisonsförsamlingen. Kompanifältskär/Stadsfältskär i Strömstad m.m.

Peter återfinnes först på 1750-talet som fältskär gesäll på gården Berg i Bärfendals socken, vilken anges som Regementsfältskäraregesällen Wiborgs boställe och brukas av indelningshavaren själv. Där finns ytterligare en gesäll vid namn Petter Hedström. 1754 i oktober och 1755 i november är Peter dopvittne i Strömstad och han återfinnes i mantalslängden 1755-56 och 59-62.

Han gifter sig första gången i 10/10 1755 i Tågeröd, Tanums socken med Juliana Anna Ödman, född 1727-07-19 i Tågeröd, Tanum. Dopvittnen: Majoren Otto von Stael, Fredrik Köhler, Prostinnan Elisabeth Lander, Fru Löjtnantskan Anna Lischen Bornander.

Julianas far Johan Ödman (21/10 1662- 10/2 1749) var son till rådmannen i Borås Peter Ödman (1655–1692) och dennes hustru Elisabet Hansdotter Lander. Efter Johans faders död gifte modern om sig med prästen Andreas (Anders) Bornander (1667–1749) bördig från Göteborg.

Johan Ödman var gift två gånger. Det första äktenskapet ingicks 1714 med Sofia Agatha Buchardus, dotter till tyske kyrkoherden i Göteborg. I detta äktenskap föddes en dotter Catharina, men modern dog i barnsäng. Det andra äktenskapet ingicks 16 februari 1720 med Julianas mor Anna Maria Trogelia, nybliven änka efter kyrkoherden i Skredsvik Torgier Claudii Bruhn Julianas.

Peter Gullberg och Julianas Ödmans första son Johan Anders Gullberg, föds 1756-01-22 i Skee, Strömstad. Peter tituleras då Stadsfältskär. Faddrar vid dop:

Fru controleurskan De Fyne, född Engström och dotter av kronofogden Jonas Eriksson (och maka till Lars de Fine (1705-57), tullkontrollör i Strömstad, vald till rådman 1749. Mademoiselle Catrina (von) Seth, med mycket stor sannolikhet sondotter till Herman von Seth född 1687 i Göteborg, Tullförvaltaren Andreas Falck g. 1739 med Helena Justina Bergius, (dotter av sjö tullinspektör Jonas Bergius och Anna Katharina Maule). Monsr Carl Robsham som blev borgare 1754 men uppsäger sitt burskap 1764, stadsfiskal 1765, landtullbesökare 67 och är 69 avflyttad från staden.

Andra sonen Abraham Gullberg föds 1759-06-04 i Strömstad och faddrar vid dop är:

Borgaren (båtskeppare och direktör i sill kompaniet) och rådmannen i Strömstad Bengt Larsson Hellberg gift med Ingeborg Söderström, gästgivaren och kornhandlare Ambrosius Zimmerman gift med Augusta Maria Sandberg. Det sista dopvittnet var Tullenären (Jonas) Anckarström, f. 1690 † 1767 tull och accisskrivare 1733-35 samt från 1743, gift med Helena Catharina Helgström.

Eventuellt är detta densamma Petter Gullberg som sedan får en son den 4/3 1762 i Ängelholm. Ingen hustru står angiven. Inga fler barn föds där mellan 1759-1766 och Petter Gullberg i Ängelholm återfinnes endast en gång som dopvittne.

Peter nämns år 1770 för första gången som fältskär vid norra skånska kavalleriregementet. "Regementsfältskären Johan Friedrich Finke död den 15 september 1764. Hitkallad från Pommern efter Kongl majestäts nådiga fullmakt den 15 juli 1765, provincialmedicus i Stockholms län Daniel Sudau [antagligen Sydow] som hafver gesällerna Nicklas Höijer, Petter Gullberg och Georg Leicht." Sålunda har Peter anslutit antingen direkt med denne Daniel Sudau, eller någon gång efter 1765.

Det oklart vad som händer med Peters familj. Han gifter sig igen i december 1771 i Malmö Garnisonsförsamling med Anna Brita Fristadius. Troligen släkt med äldsta brorsdottern Johannas make Johan Peter Fristadius. Äktenskapet blir kort och Peter som nu tituleras Kompanifältskär vid Skånska kavalleriregementet, gifter sig igen 1/11 1774 med jungfrun Anna Maria Totterberg, född 1729, död 1812-09-13 i Malmö, Garnisonsförsamlingen. Hon är dotter till styckjunkaren (fanjunkare) Trued Totterberg och Annika Lorensdotter. Vid svärföräldrarnas bouppteckning 1783 anges Petter som bataljonsfältskär och 1784 står Peter som förmyndare för brorsdottern Christina Gullbergs barn vid hennes bortgång.

Familj 4

Johanna Gullberg (från familj 2), född 1738-04-07 i Lunds domkyrkoförsamling. Bosatt i Malmö.

Gift 20/4 1759 med Johan Peter Fristadius i dennes andra äktenskap. Han är född 1727-06-14 i Lund, St. Peters kloster, död 1772-09-11 i Malmö, Slottsförsamlingen. Slottsvaktmästare i Malmö. Fadrar; Magister Zacharias Münch, xxxx glasmäster, madame Lisa Lenning, jungfru Anna Johanna Winding (moderns kusin), jungfru Maja (Maria) Münthe. (Anna och Maja var styvsystrar och döttrar till prästerna Samuel Winding och Ludvig Munthe.)

Johans fader är skolläraren Johan Fristadius vilken anges ha varit 98 år vid sin död. "Var de sista 15 åren sängliggande och blind. Uppbar av Lunds magistrat årligen 60 daler silvermynt och hade antagligen varit skollärare i Lund." Modern Anna Margareta Winding är dotter till kyrkoherden i Sankt Peters klosterförsamling Petrus Winding (bror till Samuel ovan) och hans hustru Inger Svensdotter Holst.

Johan Peter tjänstgör fram till första hustrun Helena Katarina Rosenlunds död år 1758 som klockare i Knästorp och Tottarp. Makarna har gift sig året innan och hustrun dör i barnsäng när parets dotter Helena Katarina föds. (Denna dotter gifter sig 16/3 1781 i Bosjökloster med vice kronbefallningsmannen Sven Friberg). Johan Peter gifter därefter om sig med Johanna Gullberg i april 1759. Parets första barn Christina föds i Malmö 1761. De övriga barnen föds sedan i Tottarp. Det finns ett klockarmål Fristadius i Tottarp 1769. Det är eventuellt då Johan Peter Fristadius slutar och flyttar till Malmö där han får tjänst som slottsvaktmästare och sedan dör 1772. Klockartjänsten i Tottarp tas över av en Sven Wilhelm Fristadius.

Johan Fristadius bror Samuel är klockare i Stora Harrie och ytterligare en bror Jonas är student i Malmö år 1748 (nr 1438) och blir sedan tullare i Varberg.

Barn:

1. Margareta Fristadius, född 1761-10-06 i Malmö Garnisonsförsamling. Dopvittnen: Klockaren Anders Gulberg, studenten Abraham Gulberg, skräddaren Nils Lundgård, klockarhustrun Greta Gulberg, skomakargesäll Niklas Grönman, jungfru Maria Catharina Brandt, Anna Brita Lindberg.
2. Christina Fristadius, född 1762-08-05 i Tottarp.
3. Johanna Fristadius, född 1765-03-03 i Tottarp.
4. Johan Andreas Fristadius, född 1767-12-23 i Tottarp.

Familj 5

Johan Abraham Gullberg (från familj 2), född 1741-02-25 i Brågarp, Nevishög, död cirka 1795 i Karlstad, Staden. Tullinspektör o Fältkommissarie i Karlstad, Staden.

"I Brågharp, Nevishögs socken döptes en Klockare Gullbergs barn som var sjukt och föddes den 25e om aftonen, barnet blev kallat Abraham. Elna Jöns Påhls i Nefwishög bar honom över dopet. Testes Olof Andersson, drängen Åke Jönsson. Nämndemannens hustru Kirstina, hustru Sissa Månsdotter." Detta enligt doplängden i Nevishög. I boken "Ofrälse studenter utanför nationsindelningen 1710-1814" av Barbro Edlund anges också fadern mer exakt såsom garnisonsklockaren i Malmö Andreas Gullberg.

Abraham återfinnes sedan i Malmö skola där han tar "testimonium" 1761. Han är sedan kammarskrivare vid tullkontoret i Stockholm. Den 1/7 1764 inflyttar och den 18/7 gifter sig i Torsby ca 10 mil norr om Karlstad, studenten Abraham Gullberg med Anna Kristina Gyllenberg som var född 1739 på Skatö i Morlanda socken.

Paret har redan fått en son Gustaf Adolf som föds och döps i Torsby den 22/5 1764. Endast fadern Andreas är angiven, men barnet anges inte som oäkta och dopvittnen är fältväbeln Alexander Kröningsvärd (blivande svåger till Abraham), drängen Lars Olsson i Torsby och fru Beata Gyllenberg (syster till Anna Kristina och gift med Alexander) som bar barnet. Uppenbarligen har man lyckats få till ett arrangemang med socknens präst, men sonen Gustaf Adolf dör redan den 21/9 samma år.

Alexander (son av Zakarias Krönich, adlad Kröningsvärd) var född 1733. Volontär vid Bohusläns dragonregemente 1750, Furir vid Bohusläns dragonregemente 1754-04-13 och Fältväbel 1761-11-05. Gift med Anna Kristinas syster Beata Eleonora Gyllenberg med barnen Zakarias Christian, född 1759-07-22 på Ön och Sabina Christina, född 1765-08-22 i Torsby, död ogift 1789-07-21 i Marstrand.

Paret Gullberg/Gyllenberg föder sonen, inflyttar och gifter sig i Torsby där Anna Kristinas syster och svåger är bosatta. Man verkar dock inte bli kvar i Torsby, då makarna Kröningsvärd får sin dotter i augusti 1765 är ingen av makarna med som dopvittnen. Alexander Kröningsvärd avlider 1768, oklart var och ingen notis finns i Torsby. Dock verkar Gyllenbergarna finnas kvar. I mars 1769 döps dottern till en tredje syster Sofia, gift i sitt andra äktenskap med sin kusin ryttmästaren Magnus Gabriel Gyllenberg, flickan Gustava Christina i Torsby. Beata är också kvar i september samma år.

Släkten Gyllenbergs vapen efter Tullöverinspektör Erik Bergh adlad Gyllenberg.

De tre systrarnas fader Erik Svante Gyllenberg, är född 1701-08-02. Han är volontär vid garnisonsregementet i Göteborg 1721-10-20, sedan till Bohusläns dragonregemente 1726-05-30. Officer hos konung Stanislaw i Polen 1734-03-19. Kornett vid Bohusläns dragonregemente 1735-09-22 och gift samma år med sin kusins styvdotter Christina Sabina Virgin, (1719-1757). Kapten i hessisk tjänst och avsked från kornettsbeställningen 1749-03-15.

Erik Svante Gyllenberg med familj bodde sedan i Ingalsröd strax norr om familjen Virgins gårdar i Brastad, Storevik och Torreby. Alla dessa gårdar ligger vid kusten rakt västerut från Vänerens sydspets. Ingalsröd ligger också i samma socken som Abrahams farbrors svärfar Johan Ödman föräldrar bebor under tidigt 1700-tal. Erik Svante avlider 1769-11-28 i Stockholm. Svantes farfar var överinspektör vid stora sjötullen i Älvsborgs och Bohus län och gift med Christina Dubera, dotter av tullförvaltaren i Göteborg Gabriel Jönsson Duberg. Denna tjänst övertogs sedan av systrarnas kusin, den ovan nämnde Magnus Gyllenberg, gift med systemen Sofia.

Abraham återfinnes nästa gång år 1772 vid faderns BoU som boende i Karlstad i 10 roten och tituleras då som Tullinspektör. Året därpå, den 12/12 1773 ingår han nytt äktenskap med Eva Lundstedt född 13/12 1753 på Lundsberg i Lungsunds socken. Paret gifter sig i Ölme socken och återfinnes sedan med två pigor i 5e roten där de hyr av Stadssekreteraren Jacob Broström. 1779 återfinnes de på samma adress, men nu med sina två söner Abraham och Anders Gustaf.

Evas fader Gustaf Olsson Lundstedt var Bergmästare och brukspatron vid Matlångens bruk i Lungsund, som sedan bytte namn till Lundsberg efter familjenamnet. Han var född 1710-03-18 på Sjöstad i Ölme socken; student vid Uppsala universitet 1726; auskultant i Göta hovrätt 1731 och i Bergskollegium 1733; notarie där 1738; brukspatron på Lundsbergs bruk; bergmästares karaktär 1749. Gustaf anges vid vigseln 1738 med Evas mor Hedvig Bratt som "Notarien uti Kongliga Majts och Rikens Höglofliga Bergzcollegio ädel högaktade Herr Gustaf Lundberg". Paret vigdes samtidigt som Hedvigs syster Agneta Maria Bratt gifte sig med Jägmästare Georg Gustaf Uggla. Efter Hedvigs död år 1761 gifter Gustaf om sig med Brita Maria Camitz, dotter till faderns kompanjon Häradshövdingen Johan Camitz och flyttar sedan till Storkyrkoförsamlingen i Göteborg, där han avlider 1766. Brita Maria verkar sedan ha återvänt och levt kvar på Lundsberg till sin bortgång i november 1796.

Evas farfar assessorn Olof Wred Lundstedt var född 1669 i Jakobs församling i Stockholm, student vid Uppsala universitet 1688; auskultant i Svea hovrätt 1692-12-10; kommissionsnotarie 1695-1696; sekreterare åt greve Falkenberg 1697; krigsfiskal vid Västgöta armé 1700; senare vid Lagmanrätten i Värmland och 1707-10-18 häradshövding av Östersysslet. Han gifter sig 1707-12-29 med Evas farmor Anna Christina Moback, (företrädarens dotter) född 1689 på Hafstod, Ölme socken, Värmlands län, dotter till häradshövdingen Christoffer Moback och hans 1:a fru Christina Gustava Ekebon. Paret inköpte 1719 Matlångens bruk. Anna Christina avlider 1732-01-27 och Olof 1756-12-21, båda på Södra Sjöstad i Ölme socken, Värmlands län. Olof skänkte 1739 en ljuskrona till Ölme kyrka.

Evas morfar Jonas Bratt föddes 1683 som fjärde barn till Lars Bratt vilken var rådman i Filipstad och brukspatron på Mögsjön, och Borgmästardottern från Filipstad Elisabeth Jonsdotter Fernell. Familjen tillhörde släkten Bratt från Brattfors med rötter i Värmland och Norge. Lars gick i skola i Karlstad och därefter vid universitetet i Uppsala fram till 1705. Bratt anslöt sig 1706 till svenska armén i Sachsen i Altranstädt. 17 januari 1707 blev Bratt utnämnd till auditör vid Prinsen av Wyrtenberg Dragonregemente, (även kallat Skånska Ståndsdragonerna eller Buchwalds Dragoner).

Bratt deltog 1707 i den svenska inmarschen i Ryssland och var med om köldmarschern i Ukraina vintern 1708–1709. Han var en av de två från Buchwalds Dragoner som undgick att dödas eller tillfångatas när regementet förintades under slaget vid Poltava. Bratt lyckades inte bara överleva slaget utan även ta sig till Perevolotjna vid floden Dnjepr där de överlevande upphanns av förföljande ryska styrkor. På något sätt lyckades Bratt ta sig över Dnjepr och ta sig fram till Södra Bug där han tillsammans med resterna av den karolinska armén kunde ta sig in på osmanskt territorium.

De som inte klarade att ta sig över floden tillfångatogs av ryska styrkor och skickades till Sibirien eller fick utstå andra umbäranden. Men flykten mellan Perevolotjna och Bug var även den mycket farlig och många av dem som flydde dödades av förföljande ryskt kavalleri. Eftersom Lars Bratt endast skriftligen beskrivit detta genom sin reseräkning så är detaljerna kring hans flykt oklara.

De överlevande svenska styrkorna, inklusive Bratt, inhystes i Bender. Relationerna med sultanen och svenskarna var inledningsvis goda, men blev efterhand mycket dåliga, något som kom att leda till kalabaliken i Bender 1713. Lars Bratt lyckades överleva kalabaliken trots att han, som han själv skriver "blef af turkarna tillfångatagen och illa hanterad".

1714 lyckades Bratt ta sig tillbaka från Turkiet till Sverige tillsammans med överste Anders Eriksson Leijonhielm. Väl hemkommen slog han sig ner i Filipstad och gifte sig med Evas mormor Ewa Herwegh. Under de följande åren blev Lars Bratt en välbeställd man som överkrigskommissarie i Värmland samt genom arv från sin styvfar Christian von Nackreij, det är under denna tid han förvärvar Rottneros herrgård och bruk samt halva Rottneholms bruk. Lars Bratt avled 1737 den 28 april på Rottneros som brukspatron. På sonen Jonas Bratts tid var herrgården betydligt mindre än vad den är idag. I parken på Rottneros herrgård finns det idag ett minnesmärke över honom. Minnesmärket skänktes av Brattska släktföreningen under en släktträff i Värmland 1985. Minnesmärket finns i den lilla klockstapeln som återfinns på vänster sida framför huvudbyggnaden.

1790 anges Abraham vara pensionär och boende på landet. Efter att Abraham avlidit 1795 så finns Eva Lovisa bosatt i 6e roten i staden, med barnen Anders Gustaf, Fredrik Ulrik och Hedda. Evas bror Jonas Lundstedt har blivit kallad av fadern att biträda hans bruksrörelse sedan 1763. Han flyttar runt år 1778 till Karlstad för att arbeta inom tullen såsom Abraham. Evas övriga syskon har antingen blivit officerare eller gift sig med adliga officerare och herrgårdsägare. Brodern Gustaf blir adlad Lindestam och brodern Carl Fredrik blir Riddare av Svärdsorden 1790 och ryttmästare vid adelsfanan 1797.

I husförhörslängd 1800-01 i Karlstad, 6e roten, står Eva Lovisa som änkefru, sonen Anders Gustaf är utflyttad och kvar finns barnen Fredrik Ulrik samt dottern Hedda. I hushållet finns även pigan Brita Eriksdotter. I nästa hfl står Eva som utflyttad till nr 72, då finns båda sönerna i hushållet men Hedda är utflyttad. Eva Lovisas syster Hedvig är även hon bosatt i 6e roten.

Barn i första giftet: Gustav Adolf Gullberg, född 1764-05-22 i Torsby, död 1764-09-21 i Torsby.

Barn i andra giftet:

1. Hedda Gullberg.
2. Fredrik Gustaf Gullberg, född 1774-11-19 i Karlstad, Staden, död 1774-11-21 i Karlstad.
3. Abraham Gullberg, född 1775-11-25 i Karlstad, Staden. Dopvittnen: Sven Lagergren och herr Olof Andersson samt Cajsa Engel Ekman och Lisa Cajsa Forsell.
4. Anders Gustaf Gullberg, född 1778-11-22 i Karlstad, Staden, död 1784-02-22 i Karlstad, Staden. Står sist under året i dopbok som "glömd" dopsedel. Dopvittnen: Hofsekreterare Lars Gustaf Bratt, Borgmästare Arvid Magnus Svensson, Fru Kjellander född Skarin och Lisa Maria Wennerlöf.
5. Anders Gustaf Gullberg, född 1785-05-01, se familj 7.
6. Fredrik Ulrik Gullberg, född 1790-09-22 i Karlstad, Staden.

Familj 6

Christina Gullberg (från familj 2), född 1745-06-06 i Malmö, Garnisonsförsamlingen, död 1784 i Malmö, S:t Petri (av Barnsbörd). Dopvittnen; Constapel Petter Roth, dito Lönberg, xxxx Eriksdotter, Brigita Jönsdotter, pigan Ingeri Frimodig.

Christina flyttade efter sitt bröllop 2/3 1764 i Malmö Garnisonsförsamling till maken Anders Paulin i Göteborg. Anders Paulin, född 1732, död 1775-11-12 i Göteborg, Domkyrkoförsamlingen. Sjtöullbesökare i Göteborg. Gift första gången 2/10 1761 i Trelleborg med Christina Möller, född omkring 1735, död 1763 i Göteborg. Dotter till Glasmakare Carl Möller i Trelleborg.

Makarna lever efter bröllopet i Göteborg och återfinns där nästa gång som dopvittnen 16/8 1765, åt Bagarmästare Lars Thuring och dennes hustru Helena Kolling.

Vid Anders bortgång i november 1775 är Christina gravid med tvillingarna Anna Margaretha och Paul som föds i maj månad året efter. Enligt bouppteckningen befinner äldste sonen sig i Karlstad och de "tvenne övriga hos modern". God man vid bouppteckningen var Snickaremästare Bengt Carlberg. Denne återfinns också 1785 som förmyndare till ett av änkan Anna Möller (född Stålberg) omyndiga barn, i samband med försäljningen av hennes hus i Göteborg. Ingen känd relation finns dock mellan Christina och Anna Möller.

Efter Anders bortgång flyttar Christina åter till Malmö när hon gifter om sig med Kammakare Hans Blomberg i Malmö år 1782. Sedel ifrån Prosten Ekbohm i Göteborg att skifte var hållet i Christine församling efter Christinas avlidne man 1782. "Hon har varit änka sedan 1775".

Hans Blomberg, född 1745 i Malmö i Garnisonsförsamlingen, var gift första gången med Christina Elisabeth Boman som avled 1778 och efterlämnade tre barn. Han gifter sig igen med Ingrid Brita Holmgren, vilken avlider redan 1781 och efterlämnar ett barn på ett år. Äktenskapet med Christina 1782 varade bara två år innan Christina avlider 1784. Christinas omyndiga barns rätt bevakades av farbrodern Peter Gullberg vid hennes bortgång. Paret Blomberg bodde i en fastighet nr 647 på Himmelriksgratan.

Hans gifter sedan om sig igen med Anna Catharina Haber. Hans bor fortsatt kvar i fastigheten 647, faktiskt under alla år i alla sina fyra äktenskap. I Post- och inrikes tidningar 1822-07-23, s. 7: "Uti Testamente af d. 27 februari 1791 hafwa kammakaren Hans Blomberg och dess hustru Anna Catharina Blomberg föreskrifwit; att den af dem efterlemnade Makan skulle uti dess lifstid wara uti besittning af all deras gemensamma egendom, hwilken efter bådas död skulle delas mellan Blombergiska barnen. Detta Testamente bewakades af hustru Blomberg straxt efter dess mans död wid Rådhusrätten i Malmö d. 13 Maj 1809, till följe hwaraf all qwarlåtenskapen tillskiftades nämnde Enka, som afled i slutet af föregående året."

Barn i första giftet:

1. Anna Christina Paulin, född 1766-06-08 i Göteborg, Domkyrkoförsamlingen. Dopvittnen; Inspektör Jonas Westman, Johan Freidrich Delphendahl (sannolikt far till Abraham Delfendahl, född 1768 i Göteborg oklart vilken församling), Erik Ahlbom, Madam Gertrud Wendela Skarin (född Gradman och gift med bagarmästare Lorentz/Lars Skarin), Brita Maria Flinkenström, Helena Norström.

2. Johannes Paulin, född 1768-07-21 i Göteborg, Domkyrkoförsamlingen. Dopvittnen: Sjökontrollören Andreas Kulling, Sjötvullvaktmästare Jonas Wennerström, Hökaren Jonas Thunberg, Madame Gertrud Lundstedt (Oklart om det finns någon koppling till svägerskan Lundstedts familj som flyttat till Göteborg på 1760-talet), Madame Lisa Maja Lilja, jungfru Catarina Jang. Johan kan vara den Johan Paulin som förekommer som tullskrivare och senare tullnär under första delen av 1800-talet i Karlstad. Han uppges vara född i Göteborg ca 1766, antagen vid tullverket 1783 (som 17 år gammal). I Karlstad finns han som gift med Maja Pilgren född 1767.
3. Anders Paulin, född 1771-02-05 i Göteborg, Domkyrkoförsamlingen. Dopvittnen: Nils Elfström (Kofferdikapten gift med Elsa Maria Brandt och tog över en fastighet från sin svåger sjökapten Jacob Paulin som skuldsatt sig och inte kunnat lösa sina lån), Sven Sjöbom (gift med Catharina Ekelund), Brita Maria Paulin (troligen syster och gift med sjökaptenen vid Ostindiska kompaniet Niklas Almroth), Gertrud Lundstedt (oklart om det finns någon koppling till svägerskan Lundstedts familj).
4. Anna Margaretha Paulin, född 1776-05-29 i Göteborg, Domkyrkoförsamlingen. Dopvittnen: Bokbindaren Zacharias Ekeröth, Skräddaren Christian Gewalt, Dito Clemens Malmström, Madame Greta Kihlström, Madame Christina Offersko (?), Christina Holmgren.
5. Paul Paulin, född 1776-05-29 i Göteborg, Domkyrkoförsamlingen. Dopvittnen: Bokbindaren Zacharias Ekeröth, Skräddaren Christian Gewalt, Dito Clemens Malmström, Madame Greta Kihlström, Madame Christina Offersko (?), Christina Holmgren.

Familj 7

Anders Gustaf Gullberg (från familj 5), född 1785-05-01 i Karlstad, död 1856-09-03 i Falkenberg nr 56, S:t Laurenti. Amiralitetskamrer m.m. i Carlskrona o Falkenberg.

Amiralitetskamrer Anders Gustaf Gullberg.

År 1800 har Anders flyttat från hemmet. 1801 återfinnes han i Karlstads "Catechummi" tillsammans med ett 20-tal andra unga män, admitterade 1801. Bland annat finns där en pojke Sven Boije.

Nästa gång Anders återfinnes är när han gifter sig 1813-02-28 i Karlskrona Tyska församling med Ulrica (Ulla) Corvin, född 1792-05-18 (döpt 1792-05-19) i Karlskrona, Tyska församlingen, död 1866-12-21 i Karlskrona, Stadsförsamlingen. Ulricas far Varvskommissarien Samuel Fredrik Corvin var sonson till den Samuel Fredrik Corvin som var samtida kyrkoherde i Malmö med Anders farfar klockaren Andreas Gullberg. Det är nog mycket sannolikt att familjerna var bekanta med varandra.

Ulrica växer upp på familjens gård Karstorp 68 i Listerby. 1804 flyttar hela familjen från Listerby och Ulrica var sedan under ett antal år bosatt hos Gustava Köllner som hade pension för unga flickor i Växjö, där totalt ett 10-tal unga flickor vistades för undervisning. Fram till 1808 bodde de på nr 16 då Ulrica flyttar med Fru Köllner och en piga till nr 168. 1812 flyttar Ulrica tillbaks till sin moder i Karlskrona och året därpå gifter hon sig med Anders i samma stad. Då flyttar även Fru Köllner i väg från Växjö. Denna Gustava Köllner (född Hindström) var en ingift släkting till Ulrica och gift med moderns kusin Bernard Wilhelm Köllner, (son till Ulricas mormors syster Elisabeth Rothman), som var regementsfältskär vid Kronobergs regemente.

1781 i december när Ulricas fader Samuel Fredrik gifter sig med modern Beata Ulrica Boije i Karlshamn, anges han såsom sin far tidigare, som materialförvaltare vid Amiralitetet. Vittnen var blivande svågern Johan Henning samt svärfadern Erik Boije. Med tanke på att sonen Erik Andreas föds endast en månad efter vigseln, så torde det varit vissa "komplikationer" kopplade till detta äktenskap. Beata Ulrica anges följaktligen inte heller vare sig som jungfru eller dygdädla, vilket annars var praxis. Samuel Fredrik och Ulrica Beata är båda vittnen vid ett dop i januari för brukspatron Nils Santessons dotter, (släkting på Ulrika Beatas sida). Då benämns Beata Ulrica fortfarande som "jungfru". Man flyttar sedan direkt till Karlskrona där sonen föds i januari månad.

Ulricas fader Samuel Fredrik Corvin är sedan fortsatt anställd vid amiralitetet. Han anges som Materialförvaltare 1782 vid sonens dop i Amiralitetsförsamlingen och också vid dottern Beata Charlottas dop i Tyska församlingen. Han fick 9/10 1787 varvskommissaries heder och värdighet.

I slutet av 1780-talet och början av 1790-talet, i samband med Gustav III katastrofala krig med Ryssland åkte den svenska flottan ut och in i Karlskrona. Hela staden var hårt drabbad av sjukdomar och tusentals människor dog i samband med detta. Sjukläger med upp till 1500 personer fanns spridda i och runt staden, dessutom inkom hela tiden nytt folk till flottan. Ovanpå allt detta härjade en våldsamt brand Karlskrona 1790.

Gården Karstorp i Listerby inköptes 1787, det år då Samuel Fredrik blev varvskommissarie och under åren 1788-1790 uppförde han där en rejäl mangårdsbyggnad, flera uthus och ett brännvinsbränneri i den ena flygeln. Varvsamiralen F.H. af Chapman utfärdade också den 31/1 1793 ett synnerligen positivt betyg (finns bevarat i krigsarkivet jämte tjänsteförteckning) med bl.a. kommentaren "så förvaltat en dyrbar uppbörd som fullkomligt svarar mot K. M:t och kronans säkerhet och bästa".

Samuel Fredrik avlider den 17/4 1796, vilket är antecknat i "Rullor för flottan i Karlskrona, Stockholm och Göteborg". Men han återfinns inte vare sig i Listerby eller i någon av Karlskrona församlingars dödböcker. En yngre bror till modern Beata (oklart vem), Herr kaptenen och riddaren Boije flyttar sedan in på gården i Listerby.

Ulricas farfar Joakim Samuel Corvin återfinns i band 10 av Lunds herdaminne under rättelser och tillägg. Där omnämns Samuel Fredrik Corvins d.ä. son: Privatlärare för fyra adliga studenter i Uppsala 1750 och materialskrivare vid Karlskrona brigaden 1751 (Munthe, Fortifikationens historia IV:119). Han anges sedan som Materialförvaltare, bosatt på Aspö i Nättraby socken och död 16/3 1782, efterlämnande änka och flera barn. Gift med Christina Maria Hagelberg, dotter till handelsmannen Carl Christian Hagelberg. 1751 återfinnes fortfarande den gamla Materialskrivaren Petter Baumgardt i amiralitetsförsamlingen, första gången Joachim nämns med denna titel är vid nattvard i juni 1753. 1759 var Joachim Samuel dopvittne när Amiralitetspredikanten Johan Gustaf Friman och hans hustru Appelonia Klints dotter Brita Catharina föds, släkterna följer sedan varandra åt under flera år.

Ulrica Corvins mor Beata Boije kom från en bildad släkt, både farfar och morfar var komna från bemärkta familjer och Beata har även hon haft en händelserik uppväxt. De båda familjerna var släkt i släkten och gifta med varsitt släktled från den framstående biskopen i Västerås och hovpredikanten hos Gustaf II Adolf - Johannes Rudbeckius och hans hustru Magdalena Hising.

Johannes Rudbeckius och hustrun Magdalena Hising.

Modern Beata Boijes farfar Eric Wolcher Boije, gift med Johanna Christina Giöding, var student 1703 och tog Magisterexamen 1716. Han var Regementspastor vid Upplands regemente och Prästvigd 1719. Vice Pastor i Uppsala 1724 och Kyrkoherde i Vendel i Uppland 1728. Opponent vid prästmötet 1732, sedan Prost 1756. Han anges som en mycket förmögen man. Eric's tal 29/8 1736 i anslutning till högmässopredikan vid Vendels kyrkoinvigning efter restaurering återfinnes i Kungliga biblioteket.

Eric var dotterson till Eric Christoffersson Boije, en ansedd och förmögen handlande i Stockholm samt borgerskapets ombud vid riksdagarna 1672 och 1676. Han valdes till e. o. rådman 1677 6/2, avlade sin ed följande dag och blev 1680 ordinarie rådman efter Skragge. Död i juni 1698 och begravnen s. å. 31/7 i Storkyrkan.

Boije, som ärvt Wirsbo bruk efter fadern, vilken 1657 blivit ensam ägare till detta bruk och vars egentlige grundläggare denne kan sägas vara, erhöll 1684 frihet att åter uppbygga och förbättra den ena hammaren, som då nyss förut hade brunnit. Därjämte ägde han den tomt, n:r 18 Skeppsbron, där Sv. Akademiens hus tidigare stod, samt dessutom ett par bredvid liggande tomter i Brunngränden. Begravd i storkyrkan.

Han skall enligt Palmsköldska samlingarna hafva bekommit till vapen "en himmelsblå sköld med ett af brutit furuträ, af hvilket uppå båda sidor uprinna twenne friska grenar och slingra sig tillsammans uppå ett grönt berg, ofwan på skölden en öppen hielm samt en ung furustubbe, hvaraf uprinne en grön gren, emellan 4 blå fahnor med gula kors, täcket och crantzten med guld, rött och blått fördelt". (Finns inte upptagen i Schlegel och Klingspor. Den ointroducerade adelns ättartavlor).

Andra framträdande och starka personligheter är Beata Boijes farmors föräldrar Anders Giöding/Goeding och Johanna Kristina Rudbeck, dotter till Olof Rudbeck d.ä. (sondotter till Johannes Rudbeckius).

Anders Giöding/Goeding studerade i Lund 1670 och i Uppsala 1675. Akademisekreterare i Uppsala 1680. Logicus och metaphysices professor i Uppsala 1684. Han var sedan utomlands i fyra år.

Anders var Kyrkoherde i Uppsala Näs 1689. Prost 1698 och Domprost i Växjö 1704. Riksdagsman 1710. Tog samma år sin tillflykt till Odensjö under den härjande pesten. En lärd man som utgivit flera tryckta skrifter. Fick nästan alla röster vid Biskopsvalet 1708, men bl.a. genom tvister ej utnämnd.

Anders har i brev angivit att han var en ivrig anhängare av svärfadern Olof Rudbecks Atlantica. Brodern Hans blev Generalguvernementskamrer i Bremen och Verden 1698, adlades von Giöding i april 1705 och avled i Tyskland 1719. Han lär ha förlorat fem gårdar vid Uppsala brand 1702.

Åren 1716-29 var förutom dottern Magdalena Brita, även systerdottern Vendela Christina Nobeli och jungfrun Barbara Goeding samt från 1722 Ursula Wijkman en del av Anders och Johanna Kristinas hushåll. Vendela Christinas båda föräldrar Peter Nobelius och Vendela Rudbeck var avlidna sedan 1707 och 1710, antagligen i pesten. Hon gifte sig senare med Anders Molin som var Domkyrkosysselman i Växjö. Även dottern Vendela Catharina och sonen Olof finns upptagna men verkar inte vara bosatta i hushållet. Sonen Olof kunde sannolikt också förvänta sig ett adelskap men har inte kunnat återfinnas efter 1750-talet och har sannolikt avlidit utan barn.

Dottern Vendela Catharina Giöding gifte sig med Överstelöjtnanten Elias von Porat 1719, paret fick en son (Elias) i augusti 1720, men maken avlider redan månaden därpå i september 1720.

Det fanns många band mellan familjerna Giöding och Rudbeck. I februari 1691 gifter sig Anders syster Catharina Giöding med Olof Rudbeck d.y. som ju var bror till Anders hustru Johanna Christina Rudbeck. Alltså en bror och en syster från vardera familjen som gifter sig med varandra.

Ytterligare en syster, jungfrun Vendela Rudbeck gifter sig i Uppsala 1696 med Petrus Olai Nobelius. Peter var född 1656 och skrevs in vid Uppsala Universitet i februari 1682, han hade musikalisk begåvning, blev kunglig stipendiat och kom under rektor och blivande svärfadern Olof Rudbecks d.ä. beskydd. Han var Häradshövding i Olands och Frösåkers härader i Stockholms län 1695. Det var deras dotter som togs omhand av makarna Anders Giöding och Johanna Kristina Rudbeck efter makarna Nobelius tidiga bortgång, (se ovan).

Anders avlider 1729 och dottern Brita Magdalena kommer att gifta sig med faderns efterträdare Olof Osander. Denne Olof Osander fick sin chans till karriär genom att Johanna Kristina Rudbeck som nybliven änka krävde att han skulle gifta sig med Magdalena Brigitta och för detta skulle belönas med att bli domprost vid den unga åldern av 30 år. Olof Osander blev sålunda både gift och domprost i Växjö 1730. Samma år avlider sen också Johanna Kristina.

Olof Rudbeck d.ä. Tre av dennes barn kom att förenas med familjen Giöding/Goeding.

Ulricas Corvins morfar Johan Rothman var en framstående Läkare och Lärare i logik och fysik. Han studerade vid Uppsala och disputerade 1713 efter en kort tid vid universitetet i Harderwijk på en avhandling om pestepidemin i Sthlm 1710. Han begav sig därefter till Leiden där han ägnade sig åt medicinstudier och där bedrev han också studier i universitetets botaniska trädgård. Efter en kortare vistelse i Amsterdam tvingades Johan i augusti 1714 att på grund av sjukdom återvända till Sverige.

Efter hemkomsten verkade Johan Rothman som provinsialläkare och lektor i Växjö och återfinns där i första husförhörlängden från 1716 med sin fru, Ulrikas mormor Lovisa Fernström, inget barn finns angivet men en amma. De båda befattningarna var förenade, men lektoratet sköttes av en ställföreträdare fram till 1720 då Johan av ekonomiska skäl tvingades att axla även denna syssla. I sin tjänsteutövning var han samvetsgrann och "visade sig som en både klarsynt och praktisk läkare".

Johan tillträdde som 1727 i tjänst vid Wäxjö gymnasium. Han hade då internationell erfarenhet och insikter i internationell vetenskap. Han var god vän med rektorn i skolan, Daniel Lannerus och räddade (enligt bl.a Sv. Män och Kvinnor) i Wäxjö gymnasium, som privatlärare för Carl Linné denne åt vetenskapen, då han av de övriga lärarna ansågs mindre lämpad för fortsatta studier. Under de sista åren i skolan bodde även Linné hemma hos Rothman. Johan Rothman accepterade omedelbart Linnés sexualsystem, och han blev till synes upphovsman till den första i Sverige utgivna skrift där detta system tillämpades. Det skedde i en 1739 utgiven beskrivning över amiralitetsapotekaren i

Karlskrona J E Ferbers trädgård i Augerum utanför Karlskrona; Hortus Agerumensis inleds med ett långt av Johan undertecknat företal, medan Linné var den som gav verket "behörig form och vetenskapligt värde".

Johans Rothmans första maka Lovisa Kristina Fernström (Beatas Boijes biologiska mormor) avled 1735 i hemmet i Växjö. Han gifte om sig året därpå med Anna Rudebeck, dotter till Petter Rudebeck (brorson till Olof Rudbeck d.ä.) brukspatron på Huseby i Skatelöfs socken och Anna Liwensten. Petter Rudebeck var kusin till Johan Rothmans granne Anders Goedings hustru Johanna Kristina Rudbeck. Det är också här i Skatelöfs socken som Beatas föräldrar Erik Boije och Margareta Beata Rothman bor under 1740 och tidigt 1750-tal.

Trots sin utbildning och sitt intresse för vetenskapliga studier lyckades Johan Rothman dock aldrig beträda den lärda banan. Han uppfördes visserligen 1744 i första förslagsrummet till professur i medicin vid Lunds Universitet men blev sedan förbigången. Även andra försök att få ekonomiskt mer fördelaktiga tjänster misslyckades för den ekonomiskt hårt ansatte Johan. Till hans prövningar hörde även att han från mitten av 1740-talet led av synnedsättning och från 1749 var han fullständigt blind.

Beatas Boijes föräldrar bodde i Skatelövs församling åtminstone fram 1752, då de senare födda barnen inte längre finns antecknade där. Hfl startar först 1760. Fadern Inspektor Erik Boije återfinns från 1777 på bryggeriet i Karlshamn (nr 33) med modern Margaretha Beata Rothman och förutom Beata, hennes syster Elisabeth Catharina (Cajsa). Detta år fanns även bokhållaren och blivande svärsonen Johan Henning inneboende. Totalt jobbade ett 40-tal personer på bryggeriet.

Kronobrännerierna kom till 1776 för att lösa flera av de problem som Gustav III tvingades ta itu med efter sin statskupp. Underskottet i riksstaten hade vuxit kraftigt och det fanns ett akut behov att stabilisera valuta och växelkurs. De allt högljuddare kraven på ett upphävande av förbudet mot husbehovs-bränning hotade att driva upp spannmålsimporten och öka underskottet i bytesbalansen och därmed försvåra den nödvändiga myntrealisationen. Den lösning för att råda bot på alla de motstridiga krav som den nya finansministern Liljencrants förslög, var att göra bränningen till ett regale, d.v.s. kungligt monopol.

Liljencrants ursprungliga förslag var en ganska decentraliserad organisation men kungen fastnade till slut för en idé från "Brännvins-Wrangel" om en betydligt mer centraliserad organisation med ca 50 mycket stora brännerier vilka man hoppades kunna arrendera ut och som man också hoppades skulle ge betydligt större inkomster till kronan än de av Liljencrants föreslagna sockenbrännerierna.

Från 1780 uppsades det ursprungliga arrendet i Karlshamn som innehafts av Baron Ruut med partners och bränneriet kom nu i statlig regi. Nu återfinnes också familjen Boije på nummer 39, det verkar som att adressnumreringen gjorts om och att all bryggeriverksamhet nu är på samma adress. Nu står också Erik och Margaretas son Johan (Jan) med och dottern Elisabeth Catharina har gift sig med bokhållaren Johan Henning detta år.

Ett typiskt kronobryggeri vid vattenkälla. (Halland)

1782 finns dottern Johanna Erica samt sonen Jan där, Ulricas mor Beata Boije är nu också utflyttad, då hon gift sig med Samuel Corvin 1781. Fadern Erik anges ha "rymt ur riket 1784" och 1785 finns familjen följaktligen inte kvar på kronobryggerigården. Familjens medlemmar figurerar flitigt som faddrar fram till juni 1784, men försvinner sedan helt. Från 1785 är det den nya inspektörsfamiljen Borg som dyker upp istället.

1784 var det år då krono bränneriernas verksamhet kulminerade i volym. Man inköpte totalt en volym som motsvarade mer än 80 % av landets totala import av spannmål. Dock var 1783 ett missväxtår medan 1784 var ett bra år skördemässigt.

Kan det vara så att Ulrikas morfar Erik spekulerat med spannmålspriser eller lagerhållning av färdig sprit? Det fanns tydliga brister i systemet med avyttring av spriten inom de angivna områdena per bränneri. Hur som helst är ju Ulrica Corvins morfar Erik Boije ersatt som inspektör 1785 och från och med detta år så minskar verksamheten till dess slutliga avveckling på 1790-talet.

Anders Gullberg anges 1813 vid vigseln med Ulrica i Karlskrona Tyska församling av kyrkoherde Wolff såsom Amiralitetskammarskrivare. Vid dottern Gustava Lovisas födelse 1816 anges Anders som bruksbokhållare. Paret bebodde vid denna tid nr 54, sockerbruket i Ronneby köping. De är fortfarande bosatta där vid sonen Reinhold Theodors födelse 1817. Paret är skrivet i Karlskrona Tyska församling då barnen Carl Abraham, Anders Gustav och Abraham Gustav föds under åren 1819-21. Anders anges då som Amiralitetskamrer och födelseorten Värmland. 1821 flyttar familjen till Högnalöf Storegården i Uråsa vid Växjö.

I hushållet finns då också en guvernant - Demoiselle Marie Neikter född 1791, samt ett flertal pigor och drängar. Det är nog inte en slump. Köpare av Anders morfars herrgård Lundsberg var Wilhelm Lundblad och hustrun Maria Neikter född 1775. Deras inbördes släktskap är dock inte klarlagt.

Varför familjen flyttar till Uråsa är oklart, husförhörlängd saknas för åren innan 1821 och ingen person med anknytning har kunnat hittas i socknens dödbok. Den enda kända kopplingen som kan göras är att Ulricas mormors ingifta kusin Ebba Maria Berghman, genom deras respektive styvmor/mor Anna Elisabeth och Maria Christina Rudebeck lever där fram till sin bortgång 1778. Banden mellan Rudbecks ättlingar verkar dock starka så det är troligen relaterat till detta.

1822 erhåller Anders "Kungliga Allmänna Magasins Direction" förordnande att vara Magasinsförvaltare i Halmstad. När sonen Mauritz Emil föds år 1823 är familjen också skriven där i

Kronomagasinet. Då benämns Anders Gustaf som Amiralitetskamrer, men också som Magasinsförvaltare. 1831 byter han jobb och benämns som Expeditionschronofogden, familjen bor nu också i Norra tullhuset.

Familjen flyttar vidare 1831, men Anders återfinnes först 15/11 1834 som inflyttad till Falkenberg från Varberg med hustru och barn. De är först bosatta på gård 54-55 som då ägs av Dykerikommissarie och rådmannen Daniel Lundgren. Där bor även Carl Fromholdt Öhrwall, som även han anges som husägare. De är inflyttade 1839 till gården 14 i första roten, vilket synes vara själva Gästgivargården.

Mellan 1845-49 innehade Anders skjutsentreprenaden vid gästgiveriet i Falkenberg. Han står i Hfl 1848-58 som bosatt på nummer 56, Nummer 54-55 ägs då av Handlande Carl Fromholdt Öhrwall gift med Carolina Wilhelmina Margareta von Mentzer, vilka förestod själva gästgivaregården. Vid Anders bortgång är familjen bosatt på gård 53 och i bouppteckningen 1856 finns ingen fastighet med, vilket innebär att Anders och Ulla inte ägde någon egen fastighet.

Ulrica flyttar efter Anders bortgång in i fastigheten nr 59 som ägs av svärsonen, handlanden Johan Öhrwall, som är son till ovan nämnda Carl Fromholdt Öhrwall och dottern Lovisa Gustava Gullberg.

Barn:

1. Gustafva Lovisa Gullberg, född 1816-02-29, se familj 8.
2. Reinhold Theodor Gullberg, född 1817-03-01, se familj 9.
3. Elise Ulrique Gullberg, född 1819-01-21, se familj 10.
4. Carl Abraham Gullberg, född 1819-11-24 i Karlskrona, Tyska församlingen, död 1819-12-30 i Karlskrona, Tyska församlingen. Dopvittnen var Överfältläkare A. Faxé, Fru Beata Ulrica Corvin, (mormor), Magister J.P. Jönsson samt Majorskan Fredrika Gustava Ringheim, (syster till modern Ulrica).
5. Anders Gustaf Gullberg, född 1819-11-24 i Karlskrona, Tyska församlingen, död 1819-12-22 i Karlskrona, Tyska församlingen.
6. Abraham Gustaf Gullberg, född 1821-08-19 i Karlskrona, Tyska församlingen, död 1851-12-05. Dopvittnen var Kamrer Rääf (Nils Gustaf, Amiralitetskamrer som fadern), fru Majorskan Ringheim (syster till modern Ulrica), Apotekaren Söderström, Fru Wollin (syster till modern Ulrica), Revisor Wahrberg, Fru Ståhlman, Juvelerare Neunendorff och dess hustru, Kammarskrivaren Boyye (sannolikt Johan Boije morbror till Ulrica) samt Mademoiselle Nector, (sannolikt barnens guvernant).
7. Mauritz Emil Gullberg, född 1823-08-31, se familj 11.
8. Otto Fredrik Gullberg, född 1826-01-30, se familj 12.
9. Maria Gullberg, född 1829-08-29, se familj 13.

Familj 8

Gustafva Lovisa Gullberg (från familj 7), född 1816-02-29 i Ronneby, död 1867-06-20 i Falkenberg. Bosatt i Falkenberg. Bars vid dopet av prostinnan Carin Henschen född Abelin. Faddrar var provincial medicus herr doctor Adolf M Sjöborg, handlanden herr Fredric Heffner, Inspector Asplund, Herr Göran Wetterberg, Herr Peter Wetterberg, Häradsskrivare Herr Jutman, Askultanten Herr Wagner Smitt, fru directörskan Abelin, fru Lagerström, fru Sundin, demoisellerna Carin Kamph, Carin Boye (troligen moderns moster Carin Boije) och Maria Elisabeth Närman.

Gift 1837-09-17 i Falkenberg med Johan Olof Öhrwall, född 1804-01-24, död 1885-12-19 i Falkenberg. Gästgivare och Handelsman i Falkenberg.

Barn:

1. Gustaf Magnus Theodor Öhrwall, född 1838-12-14 i Falkenberg, död 1876-05-21 i Stockholm. Biträdande verkmästare (2:e ingenjör) vid Liljeholmens stearinfabrik 1860-72 och efterträdde samma år morbrodern Reinhold Gullberg som teknisk chef 1872-74. Minnesskriften över Liljeholmens stearinfabrik 1839-1939 innehåller foton och flera uppgifter om Gustaf.
2. Johan Robert Öhrwall, född 1840-12-06 i Falkenberg, död 1846-10-26.
3. Knut Emil Ossian Öhrwall, född 1843-05-27 i Falkenberg, död 1853-09-07.
4. Jenny Susanna Ulrika Öhrwall, född 1845-07-25, se familj 14.
5. Fanny Elvira Öhrwall, född 1847-02-16 i Falkenberg, död 1935-05-02. Gift Strandberg och emigrerade till USA.
6. Svea Öhrwall, född 1848-12-01 i Falkenberg. Gift Larsson.
7. Laura Elsie Maria Öhrwall, född 1850-01-28 i Falkenberg, död 1938-07-30. Gift Johnsson.
8. Amalia Ottilia Octavia Öhrwall, född 1851-05-06 i Falkenberg, död 1944-12-26.
9. Gerda Gustava Lovisa Öhrwall, född 1852-09-02 i Falkenberg, död 1936.
10. Julia Emelia Öhrwall, född 1855-05-06 i Falkenberg, död 1945-03-28 i Stockholm.
Översköterska. Hanna Göta Öhrwall, född 1857-06-02 i Falkenberg, död 1946-04-23.

Familj 9

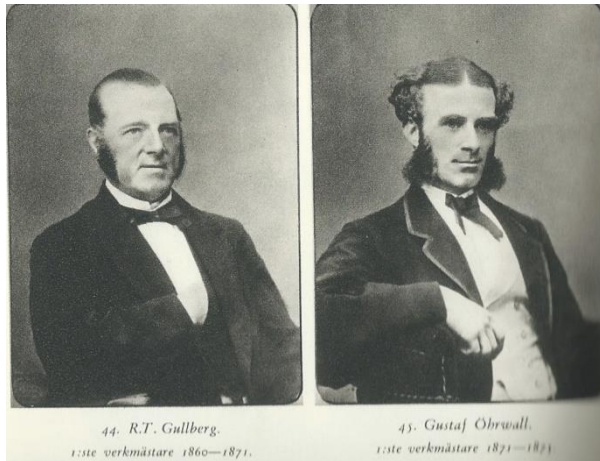
Reinhold Theodor Gullberg (från familj 7), född 1817-03-01, död 1887-04-17. Disponent, Apotekare, Fabrikör i Stockholm Sofia och Sala.

Reinhold blir delägare i Liljeholmens stearinsfabrik (grundad 1839) och en svavelsyrafabrik från 1856 med grundaren Lars Johan Hierta som huvuddelägare och chef. Tillsammans med Fritz von Rothstein köper Reinhold ut den andra grundaren Johan Michaelson som avgick detta år på grund av dålig hälsa. De köper 25 % vardera, emedan Hierta fortfarande äger de andra 50 %. Reinhold var bosatt 1856-59 på Barnängsgatan n: o 7, kvarteret Danviken i Katarina församling där fabriken är belägen, men är fortfarande mantalsskriven i Sala och benämns som Borgare (Apotekare) i Sala.

Kompanjonen Rothstein efterträder först Johan Michelson som teknisk chef och behåller denna tjänst fram till 1860 då han avgår för att ägna sig åt lantbruk. Han säljer då sina 25 % till Lars Johan Hierta.

Reinhold övertar då tjänsten som teknisk chef och flyttade till Klara övre, men bosätter sig sedan med familjen i karaktärsbyggnaden på fabriksområdet och innehade sedan denna tjänst på

Liljeholmens stearinfabrik under åren 1860-72. Reinhold lämnar sitt engagemang i Liljeholmen år 1872 och övertar då ensam Stockholms svavelsyrefabrik, som han flyttade till Gröndal. Samma år avled L-J Hierta och stearinfabriken ombildades till aktiebolag. I samband med detta övertog Reinholds systerson Gustaf Öhrwall befattningen som teknisk chef på stearinfabriken.

Reinhold Theodor Gullberg och systersonen Gustaf Öhrwall.

Gift 1843-04-19 med Caroline Amalie Octavia Brewitz, född 1823-09-01, död 1903-06-28 i Stockholm. Syster till kusinen Jacob Fredrik Ringheims hustru, (via modern Ulrica Corvin).

Under familjen Gullbergs tid på Liljeholmen utspelades sig ett antal kontroverser emellan Reinhold och Lars Johan Hierta. Det synes mycket ha handlat om ekonomiska ting och vilka förmåner som Reinholds familj kunde nyttja, såsom boende på fabriken område. Man kommer slutligen överens och reglerar detta i avtal parterna sinsemellan. Men man tvistar också om roller och ansvar för den löpande driften av fabriken samt äganderätten till uppfinningar som Reinhold har gjort, vilka Lars Johan Hierta hävdar tillhör rörelsen och där Reinhold verkar vara av en annan uppfattning.

Materiella rättigheter och patent helt enkelt. Minnesskriften över Liljeholmens stearinfabrik 1839-1939 innehåller foton och flera uppgifter om Reinhold.

Barn:

1. Gustaf Theodor Gullberg, född 1844-10-30, död 1927. Grosshandlare i Göteborg. Gustaf Theodor grundade 1869 en kemikaliefabrik i Göteborg och hade där även grosshandelsfirman Theodor Gullberg & Co från 1878 till 1925, samt en minuthandelsfirma - Gullbergs Färg och kemikaliehandel. Den senare fick flera filialer i andra städer och innehades fortfarande på 1990-talet av en släktmedlem.
2. Fredrik August Gullberg, född 1847-10-29, död 1936-06-27 i Stockholm. Direktör i Stockholm. Burskap som Grosshandlare i Stockholm 15/2 1895. VD Stockholms svavelsyrefabrik. Bodde på Folkungagatan 91 och Almlöfsgatan 1.
3. Matilda Amalia Gullberg, född 1849-04-24, se familj 15.

Familj 10

Elise Ulrique Gullberg (från familj 7), född 1819-01-21 i Ronneby, död 1904-12-18 i Ekby prästgård, Ekby, Skaraborg. Bosatt i Göteborg.

Elise flyttade 14/1 1848 till Göteborg.

Gift 1848-12-28 i Falkenberg med Adolf Henrik Wästfelt, född 1818-03-27 i Fridensborg, Motala, Östergötland, död 1890-09-13 i Göteborg. Tullöveruppsyningsman i Morup. Adliga släkten 1035. Uppenbarligen så har paret haft en "intim" relation ett tag innan bröllopet, då dotter Amelie Ulrika föds mindre än tre månader efter detta.

Elise bosatte sig, troligen efter makens bortgång 1890, hos dottern Amalia Ulrika och svärsonen Gustaf Jugner, vilken var kyrkoherde i Ekby pastorat av Skara stift.

Henrik var född 1818 på Fridensborg i Motala och är son till kapten Bengt Henrik Wästfelt och Jeannette Amalia Carlheim-Gyllensköld. Han var Rustmästare vid Bohusläns regemente 1828, (där även fadern och flera andra släktingar tidigare hade tjänstgjort) och tog avsked därifrån 1837. Sedan kustsergeant och överuppsyningsman vid tullen i Göteborg 1860 från vilken han tog avsked 1887.

Barn:

1. Amelie Ulrika Wästfelt, född 1849-03-16, se familj 16.
2. Bengt Gustaf Wilhelm Wästfelt, född 1851-08-29, se familj 17.

Familj 11

Mauritz Emil Gullberg (från familj 7), född 1823-08-31 i Halmstad, död 1902-02-13 i Stockholm.
R.V.O. Grosshandlare o Fabrikör i Stockholm, Clara.

Mauritz Emil Gullberg och Hamngatan 36 med kortfabriken, tre hus ner till höger.

Mauritz Emil återfinnes i Stockholm 1856 som handelsbokhållare bosatt på Stora Nygatan 11 i S:t Nicolai inneboende hos änkan Schröder. (Kan vara en bekant från Falkenberg.) Under åren 1857-59 är han bosatt på Östra Trädgårdsgatan 18 i Jacob och där inneboende hos storbrodern Reinhold Theodors kompanjon Grosshandlare Lars Johan Hierta.

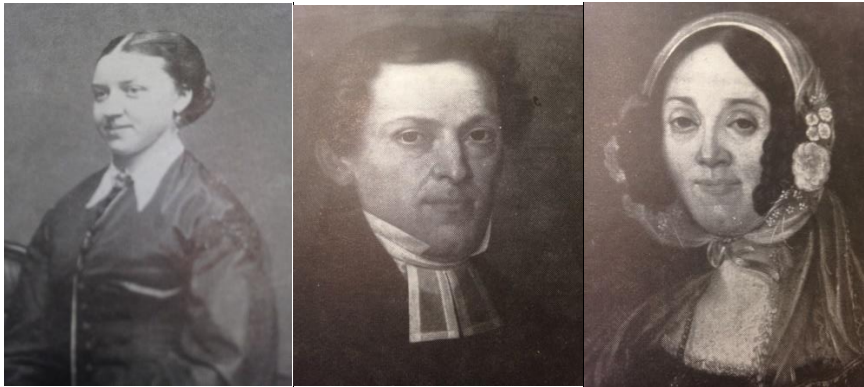
Från år 1862 benämns Emil som kortfabrikör under firma A. Boman och är mantalsskriven på Mäster Samuelsgatan 41, (kvarteret Gropen nr 7). Kortfabriken finns omnämnd i Anna Brantings memoarer "Boken om Hjalmar och mig". Annas fader kommissarien i Klara Erik Jädring ägde och bebodde fastigheten där fabriken var belägen.

Bomanska kortfabriken anlades i dåvarande Stadshuset 1830 av grosshandlaren J. F. Sederholm, som 1834 sålde den för 7000 Riksdaler till förre sjöfaranden Alex. Boman, vilken hos Sederholm lärt tillverkningen. Bomans änka, som ägt fabriken sedan 1849, sålde den till L. Johansson 1853. Denne förfalskade kortstämplarna och rymde utrikes, varefter fabriken 1854 övergick till Hedvig Boman och samtidigt flyttades till Dunkerska huset, Nr 41 på Mäster Samuelsgatan. Hedvig drev fabriken vidare under ett par år men sålde den sedan till Emil. På fabriken fanns 7-8 arbetare samt en piga i hushållet.

Spelkort från Emils fabrik.

Emil fick burskap som Grosshandlare i Stockholm 29/3 1866 och gifte sig därefter i oktober samma år med Kyrkoherdedottern Ingeborg Charlotta Strömdahl. Det kan vara så att de blivit bekanta genom Ingeborgs bror Hjalmar Julius som också han är handelsbokhållare och sedan augusti 1862 studerar bokhålleri vid Georgiis praktiska handelsinstitut i Stockholm. Ingeborg och fadern är på besök hos brodern i Stockholm i mars 1863, strax innan denne är klar med studierna.

Ingeborg med sina föräldrar Johan Strömdahl och Charlotta Dahlén.

Ingeborg växer upp som enda dottern med sina föräldrar på Stora Malms prästboställe. När Ingeborg är 18 år, i juni 1864, förlovar hon sig med den sju år äldre Kasimir Victor Fägerskjöld, som är stationsskrivare vid järnvägen. Förlovningen synes ha varit uppmuntrad av fadern Johan som också sökte utverka en god placering av sin blivande måg hos sin patronus Friherren Carl Carlsson Bonde.

Ingeborgs fader avlider i september 1863 och när arvskiftet är klart så tillfaller återstoden efter utvärdering av bostället familjen, totalt 24000 riksdaler. Modern Charlotte får hälften och resten delas lika mellan Ingeborg och hennes två bröder. Förlovningen med Kasimir bryts också.

1867 har Emil och Ingeborg Charlotta flyttat från Mäster Samuelsgatan till Hamngatan 36, (kvarteret Gropen hus nr 4), som ägs av f.d. Grosshandlare Winqvist, där Ingeborg avlider redan i maj samma år endast 21 år gammal. Hon är sannolikt gravid, i ett brev till sin mor skriver hon att "jag går hädanefter ogärna utan kofta". Hon skriver också om Emils onda värk i ben och rygg och hur han ibland knappt kan ta sig till kontoret. I maj planerar Emil att åka till orten Bie som ligger en mil norr om Katrineholm där en doktor Levin driver badanstalten Augustenbad. Han måste dock invänta en herr Smerling, kanske en kompanjon, innan han kan ge sig av.

Ingeborg nämner också att de haft besök av den "snälle" Hjort och att de fått levererat en massa ostron av "gubben" Bergfalk. Dessa inmundigades tillsammans med gäster, men Ingeborg nämner också att hon ätit mycket ostron under hela våren. Hon avlider bara två veckor efter detta brev i "nervfeber", vilket orsakas av tyfusbakterien. Förorenat dricksvatten och mjölk vållade de flesta sjukdomsfallen, men även förtärande av ostron har medfört liknande sjukdomsfall.

Vid denna tidpunkt var ju Stockholm med sina ca 100000 invånare starkt förorenat. Stränderna var oordnade, gatorna fyllda av avskräde och slaskvatten. Dödligheten var långt högre än i andra storstäder på kontinenten. Vattenledningar och avloppsledningar började anläggas först i mitten av 1860-talet.

Vid Ingeborgs död var kortfabriken på Hamngatan 36 väl etablerad och familjen synes vara väl beställd. Fabriken tillverkade ca 50000 kortlekar om året och vid denna tid var "Bomans flickor" en skämtsam benämning på kortleken i Stockholm.

Lägenheten på Hamngatan var fullt utrustad med salong och matsal för tolv personer med allt tillhörande silver och porslin, kontor och sängkammare fanns självklart också. Fabriken verkar ha kunder över hela landet och man har "säkra" fodringar om 11600 kr, men i denna summa återfinnes också släkt och vänner såsom Grosshandlaren Hierta om 2000 kr, John Öhrwall i Falkenberg och svärmodern Charlotta Strömdahl i Katrineholm. Sedan finns där också "osäkra" fodringar om 5500 kr, även där kunder blandat med släkt och bekanta. Till modern Ulrica har Emil en skuld om 1700 kr samt ett lån från banken om 2200 kr.

Emil har en fortsatt relation till familjen Strömdahl och hjälper sin tidigare svärmoder Charlotta ekonomiskt tillsammans med andra bekanta, bland dem Jedvard Bonde, August Kullenberg, G. af Schmidt och Alexander Wiberg. Denna svåra ekonomiska situation hade förorsakats av sonen Hjalmar Julius Strömdahls konkurs så sent som 1885. De har då köpt upp vad som är nödvändigt för att hon skall kunna leva vidare i egen lägenhet. Vid hennes död så efterskänker man hennes skuld och det kapital som kommer från lösöresförsäljningen tillfaller istället hennes barnbarn.

Emil bor kvar i lägenheten med fabriken och från 1870 bodde även brodern Reinholds blivande svärson Medicine doktorn C.H. Hjort på samma adress. År 1870 anges också att det finns 6 stycken utomhus boende, alltså arbetare på kortfabriken som inte är bosatta i fastigheten.

1871 har så Carl Hjalmar Hjort gift sig med Emils brorsdotter Amalia Mathilda och flyttar därefter till nr 2 i kvarteret Gropen, Hamngatan 32.

Emil bor kvar på Hamngatan 36, hus nr 4 i kvarteret Gropen som ägs av Kryddkrämare Wallin och blir kvar där under åren 1871-73. Från 1872 verkar Emil samarbeta med en August Lundberg som står på samma adress och med titeln kortfabrikör. Han gifter sig för andra gången med Emma Langelius 1873 och fick samma år dottern Anna. Efter giftermålet flyttar Emil och Emma till kvarteret Putten nr 19, (Malmskillnadsgatan 19A). De bor där med tre pigor och även fabriksverksamheten är förlagd där med 8 anställda. 1875 flyttade paret som nu också hade sonen Herman till Stora Badstugagatan 13 i Adolf Fredrik, nuvarande Sveavägen mitt för Thulehuset.

Emma Sophia Langelius, tillsammans med sin moder Sophia Jentzen, samt fadern Jakob Wilhelm.

Gift 1873-03-01 i Stockholm S:t Nikolai med Emma Sophia Wilhelmina Langelius, född 1846-01-31 på Marieborg, Säbrå, död 1901-01-14 i Stockholm, Hedvig Eleonora. Fru i Stockholm, Clara. Dopvittnen; Borgmästare E.J. Westman, Herr Handlanden J.F. Lanckman i Barth, Pommern genom Handlanden Jan Sjödin, Hr Lector Er. Almqvist, Hr Lector C.F. af Nordin, Fru Landshövdingenskan Henrietta Josefine Åkerman, född Benedictus, Fru Doctorinnan Emmy Jentzen i Stockholm genom Fru Eckhell född Westman, Fru Catharina S. Tjernberg född Gavelius och Demoiselle Ulrica Svedbom.

Emma är uppvuxen i Härnösand där fadern Jakob Langelius varit verksam som Landskamrer. Familjen hade återflyttat till Stockholm efter faderns pension 1867. Emmas fader Jakob gick i Swartziska flickskolan i Norrköping (där Jakobs farfar varit lärare), i allmänna läroverket där, i Söderköpings trivialskola och i Tyska nationalelyseéum i Stockholm. 1817, Samtidigt som Emmas farfar Olof Johan Langelius tar över driften av familjens gård i Vrinnevid utanför Norrköping, kom Jakob till sin morbror kamreren Olof Tempelman och dennes hustru Anna Maria Pihlström i Stockholm för att ägna sig åt handel, men ingick därefter snart i landsstaten.

Emmas far Jakob ar bl.a. medhjälpare åt landskamrerare P.F. Hagelin 1823-24 i Västra Helgestad i Kuddby s:n, sedan landskontorist i Linköping och askultant i kammarrätten 1825, år 1826 kammarskrivare i generaltullstyrelsens kammarkontor, vid Stockholms stads kronouppbördsverk. i allmänna brandförsäkringsverket för byggnader på landet och kammarkollegium, i hofkontoret 1827, i nummerlotteriet 1828 och i Stockholms stads inkvarteringskommision 1829.

Han var Kammarskrivare i kammarrättens andra revisionskontor 1830 och hos överkommissarien vid kammarrättens överrevisionsdepartement 1831.

Notarie vid hovstatens generalkassedirektion och t.f. inventarieförvaltare vid kronans silver och inventariemagasin på Kungliga Slottet samma år. Kanslist över civilstatens pensionsinrättning 1832 och i borgarståndet under riksdagarna 1828 o 1834.

1836 gifter sig Jakob med Emmas blivande moder Maria Sophia Jentzen som kommit från svenska Pommern 1827 till Stockholm och sin farbror Medicine Doktor och assessorn Martin Christopher Jentzen, sedemera stadskirurg i Stockholm. Efter detta var Jakob Notarie vid civilstatens fullmäktiges sammanträde 1837, revisor vid kammarrättens överrevisionsdepartement samma år, samt ordinarie kanslist i borgarståndet under riksdagen 1840.

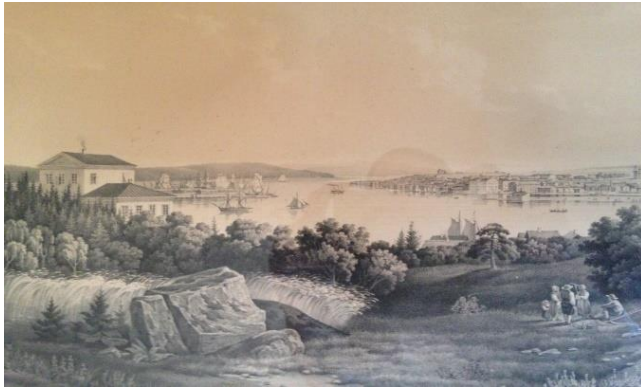
Det kan ha varit under tiden på revisionskontoret han kommit i kontakt med familjen Jentzen. I så fall troligen via revisionskommissarien i statskontoret, överkommissarien Hans Krook, gift med Hedvig Gustava Uggla vars syster var gift med Maria Sofias farbror, den ovan nämnde Martin Christopher Jentzen. Båda dessa systrar Uggla närvarade i vilket fall vid första sonens dop.

De två systrarna Uggla varav den ena var gift med farbrodern Martin Christopher Jentzen i hans andra gifte år 1820, var döttrar till Erik Reinhold Uggla vilken hade utmärkt sig på ett lite besynnerligt sätt. "Han var en besynnerlig människa och reste en gång till Stockholm med tre sina döttrar, Agneta, Gustava och Anna, dem han avlämnade på Hötorget under föregivande att skaffa rum, men kom sedermera icke åter till dem." Flickornas mödrar var då redan avlidna.

Emmas fader Jakob var sedan t.f. landskamrer i Västernorrlands län och bosatt i Hernösand från 1841, landskamrer 1843 och ledamot av Hernösands sparbank, vice ordf. i direktionen för Västernorrlands läns nybildade brandstodsbolag 1844 och blev även ledamot av

lanthushållningssällskapet detta år, vice ordf. där 1858 och han var rikets ständers banks ombud vid filialbanken i Hernösand 1859. Utnämnd R.V.O. 1860. Kamrer hos Västernorrlands landsting 1863 och allmänna hypoteksbankens ombud vid Norrlands hypoteksförening 1864.

Jakob inköpte 1843 en utmarksjord från Gideå by i Säbrå socken invid Hernösand och sålde efter moderns bortgång hemmansdelen av egendomen Vrinnevid i Norrköping och byggde sedan lägenheten Marieborg (nedan) på utmarksjorden i Säbrå. Huset försålles 1866.

Han flyttade 1867 efter pensionen tillbaks till Stockholm med familjen utom sonen Johan Wilhelm som blev kvar i Västernorrland som Kronolänsman m.m. och bosatte sig först vid Ladugårdlandets torg, huset Jernlodet nr 2 i Hedvig Eleonora (Ladugårdlandet), han flyttade sedan med alla barnen i november 1869 till Skärgårdsgatan 21 i Nicolai och sedan slutligen till Riddargatan 17. Kvar hos makarna bodde år 1878 sonen Frans Gustaf.

Emmas fader Jakob Wilhelm var även en aktiv föreningsmänniska och medlem i såväl Timmermansorden som Det lysande sällskapet. Men förutom dessa mer lustfyllda sällskap var han också ledamot av Svenska trädgårdssällskapet. Han var även en boksamlare av stora mått.

Huset på Hamngatan 36 där Emil haft sin rörelse hade skiftats och ägdes 1876 av döttrarna Winqvist som var bosatta utomlands. Huset köps sedan av Emil, det är oklart när, men familjen bodde där 1880 och hade sin bostad i en våning av gathuset och rörelse och stall i gårdshuset, (mittemot nuvarande Gallerian, huset revs 1957-58). 1893 förlovade sig dottern Anna och sonen Herman åkte för studier och anställning till Tyskland.

Emil var under slutet av 1880 och 90-talet medlem av styrelsen för Stockholms stads sparbank. Ordförande var V.P.G. Tempelman (släkting till svärfadern) och 2:e kassör var Emils svåger Frans Gustaf Langelius. Han var även en av representanterna för de "Handlande" i direktionen för "Allmänna Brandförsäkringsverket för Byggnader å Landet". Och satt vidare som en av de "Herrar Sextio Deputerade" i Stockholms Stads Brandsstodsbolag till försäkring av lösegendom.

1894-95 bodde makarna på Malmskillnadsgatan 26 för att därefter slutligen flytta till en våning i sin fastighet på Nybrogatan 49 i Hedvig Eleonora, där de levde under återstoden av sina liv. Vid Emils bortgång ägdes också fortfarande fastigheten på Hamngatan 36. Emil är omskriven som arbetssam och sparsam och lämnade också efter sig ett stort arv till sina båda barn.

Förutom fastigheterna, grosshandlarrörelsen och kortfabrik hade Emil engagemang i bl.a. Liljeholmens stearinfabrik vilken tidigare ägts av Emils bror samt Grosshandlaren och Fabrikören Hierta. Men han hade även ett antal mindre investeringar i Stockholms Sjöförsäkringsaktiebolag, Fastighetsbolaget Drott, Brandförsäkringsbolaget Fenix, de Laval's Ångturbin, samt Gotlands maltfabriks AB. Allt som allt 77000 kronor, en ordentlig aktieportfölj på sin tid och då hade ändå hälften av aktieinnehavet försålts efter att hustrun Emma gått bort året innan.

Emma med Anna och Herman.

Barn i andra giftet:

1. Anna Elisabeth Gullberg, född 1873-12-09, se familj 18.
2. Herman Mauritz Gullberg, född 1875-11-10, se familj 19.

Familj 12

Otto Fredrik Gullberg (från familj 7), född 1826-01-30 i Halmstad, död 1906-10-01 i Sjöstorp, Sexdrega. Inspektör på Ymsöholms säteri, Bäck. (Anges också som född 30/9 i Halmstad.)

Otto Fredrik flyttar 1841 från föräldrarna till Göteborg, Han återkommer 1843 men flyttar igen 1844 till Malma i Skaraborgs län. Han anges vid inflyttning där som Bokhållare och tjänstgör på herrgården.

1846 flyttar han vidare till Norra Vånga där han tjänstgör som bokhållare hos Majoren Gyllenbach på Stacketorp. 1848 flyttar Otto Fredrik återigen, nu till Sveneby säteri som ägs av Kammarherren Jacob Ramsay för att tjänstgöra som bokhållare. 1851 flyttar han vidare till Karl Johans socken.

1854 flyttar han till Bäck och tjänstgör som Inspektör på Ymsjöholm hos Gustaf och Anna Hamilton. Han står då som utflyttad från Slättåkra där han dock inte kunnat återfinnas, Vid faderns bouppteckning 1856 är han fortsatt bosatt på Ymsjöholm. Blivande hustrun Christina var sedan 1856 inflyttad till Borruds säteri i samma socken och paret har väl sannolikt träffats där. Paret flyttar till gården Gärdesboda Södergården efter vigseln 1859.

Gift 1859-02-13 i Fredsberg med Christina Helena Nordström, född 1830-02-18 i Prästgårdstorpet, Ödskölt, död 1906-04-12 i Sjöstorp, Sexdrega. Står som inflyttad till Gärdesboda från Borrud 1858. Under Borrud anges hon som inflyttad 1856 från "Alltvistad" i denna Socken och född i Ör socken.

1864 anges familjen utflyttad till Fagered, där de dock inte kan återfinnas som inflyttade. 1866 anges de som inflyttade till Fredsberg från Fagered men utflyttade redan 1867 till Långhems församling, där även Häradskrivare A.L. Öhrwall återfinnes med familj. Han brukar där gården Långhems Stakensgata 1/4 mtl. och flyttar sedan till gården Bäckalund-Källäng i samma socken. Parets barn flyttar ut under slutet av 1880-talet och 1894 flyttar Otto och Christina vidare till Sjöstorp i Sexdrega församling och anges som arrendatorer. Paret fortlever där sina liv tills dess att båda går bort år 1906.

Barn:

1. Gustaf Fredrik Gullberg, född 1860-09-16. Ingenjör i Worchester Mass. USA. Flyttar år 1888 från Långhem till Katarina församling i Stockholm.
2. Anders Otto Gullberg, född 1863-06-28. Järnvägstjänsteman i Harford Conn. USA. Flyttar från Långhem till Amerika 1887.
3. Theodor Gullberg, född 1865-04-05 i Fagered.
4. Ellen Ulrika Gullberg, född 1866-11-21 i Fredsberg. Bosatt i Kingsbur Col. USA. Flyttar från Långhem 1884, oklart var dock.
5. Elvira Maria Gullberg, född 1868-10-31 i Långhem. Bosatt i Radner Penn. USA. Flyttar 1886 från Långhem till Helsingborg.

Familj 13

Maria Gullberg (från familj 7), född 1829-08-29 i Halmstad. Gift 1858-10-19 i Falkenberg med Svensson Carl Johan, född 1829. Styckjunkare i Falkenberg & Morup.

Familj 14

Jenny Susanna Ulrika Öhrwall (från familj 8), född 1845-07-25 i Falkenberg, död 1930. Gift med Oscar Rudolf Bergdahl. Hotelldirektör i Falkenberg.

Skrivet av sonen Emil Bergdahl:

"Den 10 november 1880 såg jag för första gången dagens ljus i Källarmästarvåningen på stadshotellet i Falkenberg. Mina föräldrar, Oscar Rudolf Bergdahl och Jenny Susanna Ulrika född Öhrwall, hade samma år arrenderat detta då nyligen invigda hotell vid stora torget. Staden Falkenberg hade bekostat uppförandet av denna, efter dåtidens fordringar, moderna hotellbyggnad."

"Min morfar, John Öhrwall, var handlande och brittisk konsul i Falkenberg. Mina föräldrar hade gjort varandras bekantskap i Göteborg, närmare bestämt på Börsen, där de båda var anställda samtidigt, min mor för att lära sig finare matlagning, och min far såsom konditor. De var därför särdeles kompetenta i allt som hörde till yrket, i synnerhet som min mor före sitt giftermål innehaft flera mindre hotellrörelser i Falkenberg. Min far hade blivit uppfostrad på frimurarnas barnhem i Stockholm och han var därför givetvis frimurare själv."

Familj 15

Matilda Amalia Gullberg (från familj 9), född 1849-04-24, död 1931-12-10. Bosatt i Stockholm. Gift med Carl Hjalmar Hjort, född 1839-01-23, död 1913-04-04. Studerande i Uppsala 58; med. kand. 64; med. lic. 66. Andre läkare vid Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn i Stockholm 67-68; bitr. läkare vid Zanders med.-mekaniska installationer 68-86; föreställd, för Allm. elektricitets-inrättningen fr. 83; läkare vid asylen för Pauvres honteux fr. 86.

Matilda Amalias make Carl Hjalmar Hjort.

Familj 16

Amelie Ulrika Wästfelt (från familj 10), född 1849-03-16, död 1914. Gift med Johan Gustaf Jungner, född 1841-06-22, död 1927-02-24. Kyrkoherde i Ekby, Skara stift.

Familj 17

Bengt Gustaf Wilhelm Wästfelt (från familj 10), född 1851-08-29, död 1908. Handlande i Göteborg. Gift med Dahlia Georgina Ström, född 1857-03-23.

Familj 18

Anna Elisabeth Gullberg (från familj 11), född 1873-12-09 i Stockholm, Clara, död 1952-06-04 i Stockholm, Oscar. Begravd Stockholms norra begravningsplats, kvarter 1A, nr 25 (Gullberg)

När Anna föds finns hela släkten mangrant på plats; Landskamrer J.W. Langelius (morfar), Enkefru Ulla Gullberg (farmor född Corvin), Fabrikör R.T. Gullberg (farbror), Fru E. Langelius (mormor), Kontrolleur A.H. Westfelt (ingift farbror), fru Amalie Gullberg (ingift faster född Brewitz), Kapten V. Rengheim (kusin till fadern Mauritz Emil, sedemera major, arkitekt och byggmästare vid Kungliga Flottans station i Stockholm), fru M. Hjort (faster), Kamrer J.L. von Sydow, fru S. Rengheim (Sofia Gustafva Emilia född Ekerot), Dr C.H. Hjort (ingift farbror), fru M. Tempelman, Kammarrådet F. Bergström, E, Petterson, Notarie F.G. Langelius (morbror), Mamsell Emma Tempelman.

Anna gick hela sin skola i Clara, därefter i hushållskola i Samuelsberg i Motala, där hon träffade flera av de vänner som hon kom att behålla i många år. Under en julmarknad på Skansen träffade hon Anders Sjöstedt som studerade på AIHS, med vilken hon förlovade sig 1893 efter dennes examen. Anders sökte sedan förflyttning från sitt förband i Christianstad och blev placerad vid A2 i Stockholm.

Gift med Anders Lorentz August Sjöstedt, född 1866-10-27, död 1943-02-13 i Stockholm. Major m.m. i Uppsala och Stockholm.

Anna Gullberg och maken Anders Sjöstedt.

Anders Sjöstedt, som var son till lantbrukaren Severin Sjöstedt och Augusta Norrsell, blev underlöjtnant vid Wendes artilleriregemente 1889, kapten vid Andra Svea artilleriregemente 1901 och major i armén 1915. Genom arv från Annas föräldrar år 1902 och i samverkan med B.A. Åkerström (se nedan), kom Anna och Anders under en period på mycket gott bestånd.

Efter att Anders lämnat det militära flyttade paret från Riddargatan i Stockholm till Uppsala, där de bodde i Villa Friden nära Botaniska trädgården. Under åren 1910-15 ägdes och brukades det gamla säteriet Qvallsta i Östuna socken. Han tillhörde stadsfullmäktige i Uppsala 1906–1910, var ordförande i AB Sankt Eriks Lervarufabrik 1907–1938 och vice ordförande i Uppsala Spårvägs AB 1905–1938, vidare var Anders vice ordförande i Uppsala enskilda läroverk och Fackskolan för huslig ekonomi 1902–1914.

Anders var sedan ordförande i Uppsala hemslöjd 1914–1921, i Sankt Botvids skola 1920–1925, den första chefen för Frivilliga Automobilkåren 1914–1921 och 1:e vice ordförande i Kungliga Automobilklubben 1916–1925. Han tilldelades Kungliga Automobilklubbens guldmedalj 1919. Styrelseledamot i AB Skandinaviska Elektricitetsverk 1913–1941, i Brandförsäkrings AB Fenix 1924–1938, i AB Visby Cementfabrik 1925–1931 och i Svenska Cementförsäljnings AB 1925–1931.

Men, Anders var ju också något av en parhäst med "finansmannen" B.A. (Bror Alfred) Åkerström som börjar sin karriär på Härnösandsbanken och säkerligen var bekant med Anders svärmoders familj Langelius. 1894 blir denne kamrer i Stockholms kredit- och diskontoförening; andre verkställande direktör i Kristianstads enskilda bank 1896; ledamot i Svenska bankmannaföreningens styrelse 1897; stiftar nytt stort fastighetsbolag (Drott) 1898, styrelseledamot; kommanditdelägare Landtmanna- och kreditkassan 1898 12/8; huvudredare i Ångfartygsaktiebolaget Gripsholm 1900 1/4; styrelseledamot i Alby kalciumkarbidaktiebolag 30/6 1900; professor Mittag-Leffler kredit 200k kr för aktier i Alby dec 1900; kommanditdelägare i A.R. Bildt 1901 9/3.

Tjänstledig banken 29/3 1901; avsked banken 8/5 1901 (**Anders Sjöstedt** suppleant också avsked); likvidator Alby kalciumkarbidaktiebolag 18/6 1901; anmäld av bankens styrelse till åklagare för trolöshet mot huvudman 29/9 1901, för att i bankens namn 1898 upptagit lån över 1m utan att dessa upptagits i bankens böcker.

Styrelseledamot i Stockholms nya spårvägsbolag 1905; styrelseledamot Gripsholms-, Mariefreds ångfartygsaktiebolag 26/9 1905; slutar i Drotts styrelse 21/4 1906; styrelseledamot Neptunbolaget bärgning & dykeri 3/5 1906; styrelseledamot AB Alb. Söderberg & C:o 17/5 1907 (**stiftande, Sjöstedt**); rekonventionstalan mot banken ogillas 15/11 1907; styrelseledamot AB Baltic (för Söderberg) 11/2 1908; avgår Stockholms nya spårvägsbolag 4/4 1909; styrelseledamot Stockholms nya spårvägsbolag 2/4 1911; styrelseledamot Vargön 17/12 1911; avgår Vargön 2/6 1912; nytt fastighetsbolag stiftat med bl.a. **H. Gullberg** 28/10 1913; ordförande Vargön 30/5 1914; styrelseledamot Hällefors bruks AB 17/3 1915; RNO 7/6 1916. Efter många turer likviderades Albert Söderberg & Co 1921.

När Söderbergs gick i konkurs förlorade familjen Sjöstedt allt sitt kapital och under åren 1921-23 bodde paret med dottern Sonja hos Annas bror Herman Gullberg på Tureholm i en av flyglarna. Man flyttade sedan tillbaks till Stockholm och bodde där på Värtavägen 16 under återstoden av sina liv.

Anders var sedan sekreterare och kassaförvaltare i svenska kommittén av "The World Alliance for Peace through the Churches" 1919–1932 samt ordförande och kassaförvaltare i ett flertal stiftelser och fonder. Anders var organisatör och även ekonomisk bidragsgivare samt rådgivare åt ärkebiskopen och gode vännen Nathan Söderblom.

Barn:

1. Sten Mauritz Herman Severin Sjöstedt, född 1896-08-22. Major m.m.
2. Svea Emma Augusta Sjöstedt, född 1898-09-27.
3. Sture Carl Gustaf Sjöstedt, född 1900-05-23.
4. Sonja Anna Elisabeth Sjöstedt, född 1910-01-05.

Familj 19

Herman Mauritz Gullberg (från familj 11), född 1875-11-10 i Stockholm, död 1933-12-06 i Tureholm, Trosa. Generalkonsul & Ryttmästare m.m. (R.V.O, K GrFrO) i Stockholm o Tureholm Trosa.

Herman 1888 respektive 1895.

Herman var lantbrukselev vid släkten Adelswärd/Beck-Friis Söderö i Kettilstads socken Östergötlands län omkring åren 1893–94. Rumskamrat och samtida elev var Carl Otto Gillis Treffenberg född 1873 i Eskilstuna.

I ett brev till systemen skriver han lite om deras tillvaro, där nämns hur de skor om hästar och hur han varit hembjuden till kyrkoherden Alvin i Fjärstad och där medverkat i "tablåer" tillsammans med andra inbjudna. Han omnämner även sin relation med sin jämnåriga syssling Adolf Wollin (sedemera rådman i Helsingborg) och att han inbjudit denne att stanna hos föräldrarna vid sitt planerade besök i Stockholm. 1895 tjänstgör han vid livgardet till häst och blir sedemera utnämnd till ryttmästare.

Herman studerade vidare på handelsinstitut i Stockholm och Dresden, och var sedan anställd på kontor där 1896-97, i Wien 97 och i Paris 98. I november 1899 grundar han Svenska kortfabriken Gullberg och Nyholm (övertagen från fadern Emil), tillsammans med Alrik Nyholm med verksamheten förlagd till Regeringsgatan 50. Alrik var årsbarn med Herman och son till tryckaren Carl och ordföranden i Svenska Boktryckarföreningen Fredrik Nyholm. Men redan i mars 1899 upphörde tillverkningen och lager och maskiner såldes till Skånska Litografiska AB i Malmö.

Nu gifter sig Herman första gången med Gunborg Olivia Mathilda Sjöstrand, född 1880-06-05, död 1964-01-24, med vilken han får tre barn. Paret är först bosatta på Saltsjöbaden 107-108, men flyttar slutet av 1905 i till Väpnaregatan 2 och sedan vidare till Strandvägen¹.

Gunborg var dotter till Kyrkoherdesonen och Häradshövdingen Abbe Johan Emil Sjöstrand (1852-1926), född i Söderåkra i Kalmar län och hans hustru Grosshandlardottern Albina Hildegard Cornelius (1854-1944) från Gamleby i Kalmar län. Abbe Sjöstrand var student i Uppsala 1872, fil kand. 1874, jur. kand. 1878, vice häradshövding 1880, fiskal i Göta Hovrätt 1885, assessor där 1887, konstituerande revisionssekreterare 1889 och ordinarie från 1891. Modern Albina Hildegard ärvde gården Stora Risdal av sina föräldrar.

Herman är innehavare av import och manufakturaffär "en gross" i Stockholm från 1903, med kontor på Sturegatan n:o 7. Han utnämns till Grekisk konsul år 1906. Han innehade även agentur för det engelska försäkringsbolaget London-Liverpool & Co och tillhörde styrelsen för 1875-års män.

1909 blev ett händelserikt år. Herman etablerade företaget Gullberg & C: o. han blev utnämnd till Grekisk Generalkonsul och skiljdes från Gunborg 30/7 1909. Efter skilsmässan flyttade Gunborg till Uppsala och umgicks där med Hermans syster Anna och dennes make Anders Sjöstedt. Dessa tog Gunborgs parti och under en tid var kontakten mellan Herman och systemen Anna bruten.

Genom sin gode vän Anders Stridbeck träffade Herman sedan Elin Thernström som var inackorderad hos Anders moder för att studera musik i Stockholm. Då Elin var endast 17 år när de träffades, fick äktenskap vänta på ett godkännande av Elins fader, men därefter stod ett stort bröllop i Kalmar domkyrka 1910.

Elin Thernström och Herman Gullberg.

Elin var dotter till Oscar Joachim Thernström, Grosshandlare i Kalmar och född 1858-11-24 i Kalmar, död 1934-05-28 i Kalmar och hans hustru Amelie Theresia Johansson född 1861-04-19 på Röhälla, Glömminge.

Oscar och Amelie Thernström, (Amelie med sonen Einar.)

Elins far Oscar Joachim föddes som äldste sonen i Thernströmska huset vid Västra Sjögatan. Han började som 17-åring sin köpmannabana hos firma CG Säfström & C: o. År 1890 etablerade han tillsammans med CGs son Hilmar Säfström engrossaffär i kolonialvarubranschen under firmanamn Säfström och Thernström. Sedan Hilmar 1905 utträtt ur firman drev Oscar verksamheten vidare under firmanamnet Oscar Thernström. 1930 blev den ombildad till aktiebolag med Oscar och sonen Einar som ägare och stor personal. Han var också invald i Sparbankens styrelse och aktiv i stadens olika föreningar.

Aktiebrev från Oscar Thernström AB

Oscar beskrivs som en fin och nobel personlighet. Han var som sin fader en friluftsmänniska och mycket aktiv jägare. Likaledes en varm djurvän. Även såsom fadern var han engagerad i skarpskytterörelsen, i Kalmar var "köpenskapens män" organiserade under 2a kompaniet, d.v.s. Oscar med kollegor, emedan hantverkarna, däribland fadern Carl-Oscar fanns i 1a kompaniet.

Troligen träffar Oscar sin blivande hustru Amelie Theresia Johansson född 1861-04-19 på Röhälla i Glömminge, vid en av många jakter tillsammans med sin fader och blivande svärfader Per August Johansson. I samband med dessa arrangerades ibland efterföljande middagar och fester med många Kalmarfamiljer och även kungliga gäster på svärfaderns och dennes hustru Johannas gård Röhälla.

Familjerna var dock bekanta sedan tidigare. Per August storebror Nils Johan var sjökapten och flyttade 1840 från Röhälla till Kalmar. Han var gift med Fredrika Elisabeth Eckerlund och flera av deras barn hade Oscars morförelärläkt Parrows och Sabelströms som dopvittnen.

Oscar och Amelie gifter sig 1888-09-06 på Röhälla och flyttar därefter till fastigheten på Norra Långgatan (Södra kvarteret nr 5), där de bor återstoden av sina liv. Fastigheten innehåller hus mot gatan, gårdshus, uthus och stallar. Huset mot gatan innehåller kontorslokaler på bottenplanet och på de övre våningarna privatbostad med 10 rum och kök, varav två salonger och stor matsal. Det finns handmålade tapeter i stora och lilla salongen och handmålade kakelugnar från Rörstrand.

Bostad och rörelse på Norra Långgatan.

På våarna flyttade paret ut till Bergaudd "Lillstugan" i Tallhagen strax norr om Kalmar centrum där även andra släktingar hade sina sommarhus. Enligt vad som berättas så hade Oscar under de senare åren en tvist med en av sina systrar. År 1934 på sommaren när paret bebor Bergaudd, uppsöker Oscar sin syster och de återförsönas. Oscar återvänder hem på kvällen och avlider sedan på natten lugnt och stilla i sin säng.

En tavla av huset på Bergaudd finns på Kalmar stadsmuseum, donerad av brorsdottern Elise. Förutom bostadshuset och sommarbostad innehar Oscar även fastigheten Kraftlösa i Kläckeberga samt en byggnad i Kullö.

Elins moder Amelie är uppvuxen med sina 15 syskon på den gamla släktgården och färjeplatsen Rödhälla i Glömminge socken på Öland. Amelies far Per August övertog gården efter sin fars Sven Johansson bortgång 1845, endast 19 år gammal. Gården kom i familjens ägo via Per August morfar Nils Isberg, vilken började som smed i Isgärde under åren 1776-1786 och mästare 31/12 1792. Han arbetade sedan som saltpetersjudare och en kort tid som traktör vid krogen i Stora Rör. I början av 1795 inköpte han färjeplatsen Rödhälla. Föreståndare på platsen var då Fabrikör Gustav Levin.

Rödhällas historia som färjeplats börjar 1750 då Johan Wallman, överjägmästaren på Rälla fick tillstånd att anlägga ett färjeläger vid Rödhälla. Ett stort markområde utbröts ur Brostorps utmark för den blivande gårdens behov. Då det senare utökades med Lökenäs kom Rödhälla att totalt omfatta 300 tunnland.

Nils inrättade efter övertagandet också Gästgiveri på Rödhälla. Han har angivits som en mycket driftig men också härsklysten herre, han ställde krav att de lokala brostorpsbönderna skulle ställa roddare till förfogande, vilket han dock inte fick igenom, trots mycket processande.

Amelie med föräldrarna Per August och Johanna.

Amelies moder Johanna Andersson kom från granngården Ekerum. Hennes far Anders Persson inflyttade från Ryssby till Ekerum som Arrendator 1821. Hushållet var stort med ett flertal drängar och pigor. Vid husförhörsländen 1841 står Anders som ägare av gården. 1843 vinner Anders ett flertal priser kopplat till färjavel på Öland, detta kunde man läsa om i Sveriges Stadsblad nr 239, lördagen den 14 Oktober.

Efter näringsfrihetens genomförande öppnade Per August lanthandel på Röhälla med brodern Sven Gustaf som föreståndare. Sedan husbehovsbränningen förbjöds startade han också försäljning av brännvin i stor skala. Finspriten kom med båt direkt från Åhus och späddes ut med vatten från gården. Denna lönsamma brännvinsverksamhet fortsatte ända tills det s.k. Bratt-systemets tillkomst 1914. Det har uppgetts att försäljningen rörde sig om ca 120 000 liter brännvin om året.

Röhälla Mangårdsbyggnad.

Ekerum Mangårdsbyggnad

Sakteliga efter tillkomsten av Ångbåts AB år 1867, utkonkurrerades Röhälla efter flera turer som rederi och färjeplats. I och med att Stora Rörs hamn stod klar år 1900 var Röhällas öde slutlig beseglat.

I Stockholm bor Elin och Herman efter giftermålet på Strandvägen 19 i det s.k. Taveniuska huset, där första dottern Adrienne föds år 1913. Två år senare, år 1915 anges Herman som syssloman för Sverige avseende Kungliga Octroierede Aktiesällskap, med sitt kontor på Regeringsgatan 35.

Herman inköpte först som sommarbostad Karl Gerhards villa i Saltsjöbaden. Sedan under åren 1912-17 ägde makarna och genomförde genomgripande renoveringar av Västra Älvsala gård på Värmdö. De lät där bygga en brygga vid udden, troligtvis ovanpå en gammal stenkista från 1700-talet, därav namnet "Konsulns brygga", som lever kvar i folkmun än idag.

Bostaden på Strandvägen 19 och familjens lantbostad Västra Älvsala.

Nu är Herman också en del av dåtidens "finanselit" och samarbetar bl.a. med B.A. Åkerström. Åkerström var bördig från Härnösand och säkerligen bekant med moderns familj Langelius. (Se vidare ovan under text om Hermans svåger Anders Sjöstedt, som sannolikt förde samman dessa två.)

1913 är Herman med och startar ett fastighetsbolag med sin svåger och denne Åkerström samt ett antal andra prominenta herrar. Denne Åkerström har också år 1907 bildat Albert Söderberg & Co AB, ett så kallat emissionsbolag, (riskkapitalbolag). 1911 övertog Söderberg & Co ägandet av Wargöns AB från en annan riskkapitalist, William Olsson. Wargöns AB hade ursprungligen grundats av kanal- och järnvägsbyggaren Nils Ericson och hans tre söner åren 1868-72. Företaget drev ett träsliperi och ett pappersbruk vid Göta Älv. Genom aktieemissioner finansierades en kraftig expansion av företaget som investerade i mangangruvor, elektrostålverk (senare ferrolegeringsverk) och därefter stora skogsförvärv i gränsområdet Värmland, Västmanland, Dalarna och Närke. Med skogsköpen följde Hellefors järnbruk, Laxå bruk och Frederiksbergs massafabrik med mera.

Det är inte helt klart när Herman gick in med kapital, men han deltog i en nyemission år 1917 då pappersbruket Munksjö köptes upp av Albert Söderberg & Co. säljare var familjen Ljungqvist. Därefter köptes en rad skogsegendomar i Småland och vid Vätterns norra ände (de så kallade Aspa-skogarna). Planen var att koncentrera verksamheterna i Otterbäcken på samma sätt som Uddeholmsbolaget gjort i Skoghall. 1918 i augusti var med Herman med och bildade Alb. Söderberg & Co intressenter AB, där han och B.A: Åkerström står med som suppleanter.

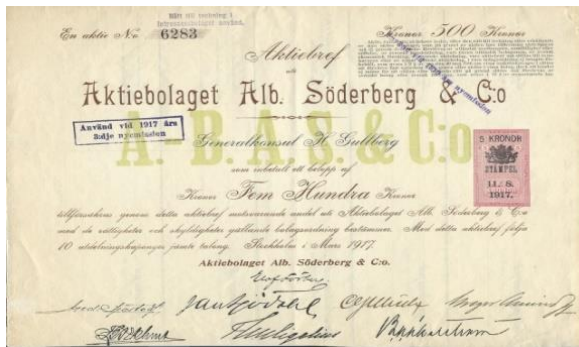
Makarna köpte sedan det gamla Oxenstiernagodset Fiholm, som snart såldes och makarna flyttade i april 1919 till Mälsåker. I och med övertagandet av godset kom Herman att bli landets siste godsägare med patronatsrätt, d.v.s. den som tillsatte prästen i (Jäders) församling.

Fiholm och Mälsåker.

Från 1920 drabbades dock Wargön-koncernen och Albert Söderberg & Co av en ekonomisk kris som ledde till att planerna aldrig kunde genomföras. Aktieemissionerna gjordes till uppenbara överkurser och kritiserades kraftigt av dåtida vänsterskribenter. Albert Söderberg & Co likviderades 1921. Företagets ekonomiska problem medförde också stora förluster för Wermlands Enskilda Bank som stått för lånen till den snabba expansionen. Banken överlevde dock.

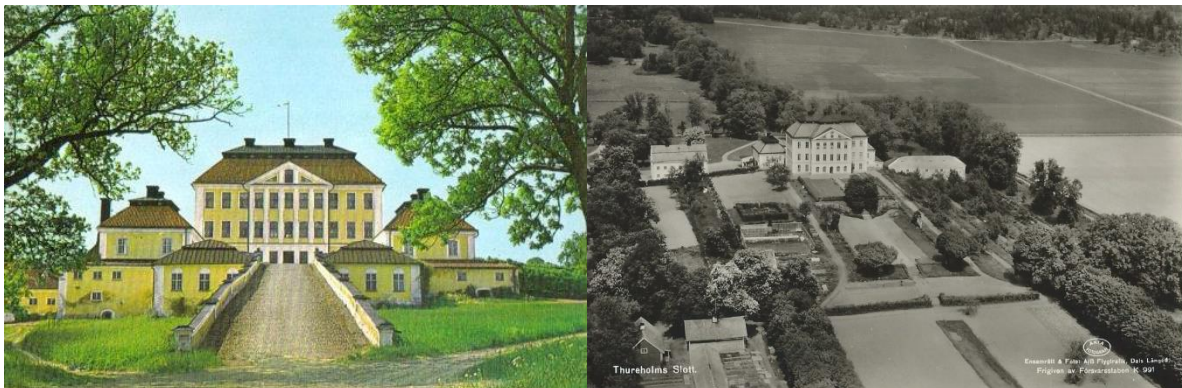
Efter konkursen fick också familjen Gullberg stora finansiella problem och det har berättats hur man satt och eldade värdelösa aktier i den stora öppna spisen på Mälsåker. Utan tvekan var ju Hermans starka finansiella tillväxt och fall kopplat till detta. En aktie med stämpel från nyemissionen 1917 finns sparad som minne. I mars 1921, såldes Mälsåker till Baronen Åkerhielm och ovanpå allt detta under denna turbulenta period opererades också Herman i Carlsbad.

En sparad aktie efter konkursen.

Istället inköptes redan samma år egendomen Tureholm som till skillnad från Mälsåker genererade avkastning från egen produktion och utarrenderad mark. Under Hermans översyn renoverades även Thureholm i grunden och "moderniteter" såsom rinnande vatten installerades. Egendomen Tureholm var på sin tid en av landets största, totalt omfattade godset en areal om 1971 hektar varav 528 hektar var uppodlad åkermark och bara kustremsan sträckte sig flera mil längs med Södermanlandskusten. Förutom huvudgården fanns ett trettiotal utgårdar med egna arrendatorer.

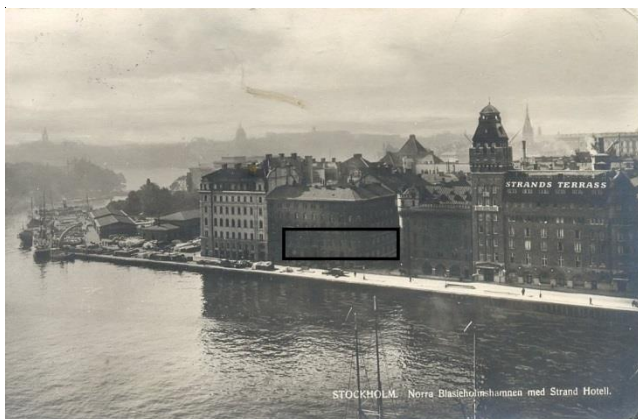
År 1928 hade man Svenska Hem på besök som gjorde ett stort "hemma hos" reportage och ger en fin överblick av slottets interiör om totalt 1220 kvadratmeter fördelat på ett 20-tal rum och biytor.

Tureholms slott under familjen Gullbergs tid.

Herman avlider 1933 och efter nästan tre år från hans bortgång såldes Tureholm. Skälet till att det tog sådan tid med försäljning var att Elin fick mer eller mindre kloka råd om hur hon skulle ta sig an dödsboet. Slutligen lät man anlägga vägar och sedan stycka upp egendomen i flera bitar. Flera arrendatorer fick friköpa mark och sedan i maj 1936 utauktionerades stora delar av lösöret. Huvudfastigheten med en fortfarande ansenlig areal såldes till en gren av familjen Bonde.

1932 flyttar Elin och de hemmavarande barnen från Strandvägen till Norra Blasieholmshamnen nr 5. Detta år flyttar också Brandförsäkringsverket in sitt kontor i Taveniuska huset. Kanske är det så att familjens våning var det som blev deras kontor.

Familjens våning Norra Blasieholmshamnen nr 5, ovan.

Hermans försäkringsagentur togs över av sonen Ulf (från första äktenskapet som bott kvar med fadern och Elin) och denne fick även en bit avstyckad kustmark från Tureholms ägor, där han lät bygga ett sommarhus.

Elin själv köper ett par fastigheter på Östermalm och bosätter sig en av dessa på Sandelsgatan 37 när barnen flyttat hemifrån.

Barn i första giftet:

1. Ulf Abbe Emil Gullberg, född 1901-04-22, se familj 20.
2. Marianne Gullberg, född 1903-05-26, se familj 21.
3. Ingeborg Anna Elisabeth Gullberg, född 1904-09-28, se familj 22.

Barn i andra giftet:

Elin med barnen Adrienne och Rolf.

1. Adrienne Gullberg, född 1913-01-01, se familj 23.
2. Rolf Gullberg, född 1915-08-09, se familj 24.
3. Herbert Emil Gullberg, född 1923-04-17, se familj 25.
4. Hemming Anders Gustaf Gullberg, född 1924-11-07, se familj 26.

Familj 20

Ulf Abbe Emil Gullberg (från familj 19), född 1901-04-22 i Stockholm, död 1980-10-06 i Stockholm. Direktör o Grekisk Vice konsul. RgrFenO, RgrGl:sO. Ulf kvarstannade hos fadern Herman efter föräldrarnas skiljsmässa. Studentexamen vid Frans Schartaus handelsinstitut 1921 och Reservofficersexamen 1923. Praktiska och teoretiska försäkringsstudier i Frankrike 1924-25 och England 1926-27. Inspektör i Fylgia 1927-30, i Norrland 1930-33. Fick 1934, efter faderns bortgång och i enlighet med styvmödran Elinns önskan överta faderns företag AB H. Gullberg & C: o samt försäkringsagenturen för London-Liverpool & C: o.

Bröllop 1928 Ulf och Birgitt Lundgren. Adrienne 2a till vänster om Birgitt.

Gift 1928-09-08 i Kalmar med Birgit Lundgren, född 1902-06-07 i Kalmar, död 1990-04-13 i Stockholm. Fru i Stockholm. Birgit var en yngre kusin till styvmödran Elin och paret lärde känna varandra vid hennes besök på Tureholm.

Barn:

1. Jane Gullberg, född 1929-10-10 i Stockholm.
2. Elisabeth Gullberg, född 1933-01-14 i Stockholm.
3. Staffan Gullberg, född 1937-10-13 i Stockholm, död 1988-01-14.
4. Christina Gullberg, född 1943-04-10 i Stockholm. Bosatt i Stockholm.

Familj 21

Marianne Gullberg (från familj 19), född 1903-05-26 i Stockholm. Gift med Erik Samuelsson, född 1893-04-16. Viceamiral.

Barn:

1. Marianne Fortuna Gunborg Samuelsson, född 1929-11-16.
2. Gustaf Erik Johan Samuelsson, född 1937-05-28.

Familj 22

Ingeborg Anna Elisabeth Gullberg (från familj 19), född 1904-09-28 i Stockholm, död 1985-10-30. Gift 1928 med Carl Silfverstolpe, född 1902-07-10. Adliga släkten nr 1939. Skilda 1934.

Bröllop 1928 Ingeborg och Carl Siverstolpe. Adrienne direkt till vänster om systemen.

Gift 1934 med Eric Johan Langenskiöld, född 1905-11-02, död 1985-02-01. Fil.dr. Docent. Adliga släkten nr 2081.

Barn i andra giftet:

1. Marianne Langenskiöld, född 1934-12-23.
2. Jan-Eric Langenskiöld, född 1936-06-05. Diplomatingenjör i Zürich.
3. Margaretha Langenskiöld, född 1940-03-03.
4. Fabian Carl Anders Langenskiöld, född 1944-12-04.

Familj 23

Adrienne Gullberg (från familj 19), född 1913-01-01 i Stockholm, död 2002-02-02 i Stockholm. Fru i Stockholm. Begravd Stockholms norra begravningsplats kvarter 13A, nr 316 (J.W. Langelius).

Adrienne Gullberg och maken Henry Strandh

Adrienne och hennes bröder bodde tidvis inne i Stockholm på Strandvägen 19 samt under perioder på familjens gods. Hon läste vid Lyceum för flickor på Kommendörsgatan under tiden på Mälsåker. 1921, efter att familjen flyttat till Tureholm studerade Adrienne för guvernant, tidvis tillsammans med sin kusin Sonja Sjöstedt vars familj under ett par år bodde i en av flyglarna på Tureholm.

1928 blir ett händelserikt år i den sociala kalendern. I efter konfirmationsläger under sommaren så konfirmeras Adrienne den 22a juli. Men Adrienne får också vara brudtärna två gånger. Det firas stort bröllop i Storkyrkan då storasyster Ingeborg gifter sig med Carl Silverstolpe med efterföljande middag på Strand hotell. Sedan i september gifter sig storebror Ulf med styvmodern Elins kusinbarn Birgitt Lundgren i Kalmar. I februari 1929 blir Adrienne invald som ledamot av Karlkrona Amaranth och sista året av studier 1929-30, tillbringades på internationella flickskolan Bouffemont utanför Paris. Där lärde Adrienne känna sin genom alla år bästa väninna Rhea Greuling, gift Aminoff.

Flickskolan Bouffemont.

Adrienne var under flera år aktiv inom ungdomspolitiken för unghögern och medlem av Nationella ungdomsförbundet i Stockholm. 1932 var hon med i kommittén för en nationell riksinsamling vilken bl.a. syftade till kampen mot en "röd" klasspolitik. Riksdagen hade fortfarande två kammare och majoriteten i andra kammaren hade uppnåtts med knapp nöd. I samband med detta lät Adrienne arrangera ett stort möte på Tureholm med nära 500 deltagare. Studiesekreterare Uno Hammarström höll tal på temat "Det svenska rättssamhället".

Pappa Herman höll tacktal och utropade leve för konung och fäderneland. Sedan bjöd man på dans i stora logen och även visningar på slottet för 50 öre per person. Året efter blev Adrienne även inbjuden att dricka te hos kungen på Stockholms slott, det var Soaré på inbjudan av Stockholms stad och i oktober blev hon även invald som medlem i "Den fria högers klubb". Nu bodde Adrienne med föräldrar på Norra Blasieholmsgatan 5.

Blivande maken Olof Henry Strand var under studentåren aktiv i Landstormen där han fick befälsexamen 1927. Han tog studentexamen vid Södra Latin 10/5 1928. 1929 i juni blev Henry antagen som Officersaspirant vid Svea Artilleriregemente (A1) och utexaminerades efter Officersaspirantskolan i Kristianstad 1929-30 och Karlberg 1930-32 som Fänrik i april 1932.

Adriennes syster Ingeborg Gullberg var ju sedan 1928 gift med Carl Silfverstolpe. Denne studerade på AIHS under åren 1934-36 och var sedan tidigare god vän med Löjtnanten Henry Strand. Sålunda kommer Adrienne och Henry att träffas, tycke uppstår och trots modern Elins protester så gifter sig paret redan hösten 1935. Ingeborg och Carl skiljer sig dock och Ingeborg gifter 1934 om sig med Eric Johan Langenskiöld.

Gift 1935-09-30 i S:t Jacob med Olof Henry Strandh

Henry kallades under sin uppväxt för "Negern" på grund av sin mörka hy och anges som en kämpaglad ledare för en av de två pojkligor som fanns i södra bergen på Södermalm i Stockholm. Ligorna kallades "Hemmets vedgård" och nämns i bl.a. dåvarande kamraten och sedemera skådespelaren Stig Järrels memoarer. Dessa "kämpade" med slangbellor och dylikt sinsemellan och ibland tillsammans mot frigångarna från Långholmens fängelse som kom för att stjäla ved från kvarterens innegårdar. Han är även omskriven för sitt mycket fördelaktiga yttre. Krönikören Kid Severin som gick i Henrys klass på södra latin skrev bl.a. i sina memoarer hur klassens flickor sjöng "Gläns över Henry Strandh" vid morgonsången.

Efter bröllopet bosätter sig makarna den 20/9-1935 på Karlavägen 20, för att därefter tillsammans under tiden 22/8-1936–30/6 flytta till ridskolan i Strömsholm varefter Henry blir utnämnd till Löjtnant. Familjen bosätter sig den 30/8-37 vid den nybyggda Tessinparken på Gärdet på Storskärsgatan 6, men flyttar i januari 1937 till Marma, där Henry tjänstgör som signalofficer vid krigsförband och blir utnämnd till Kapten i oktober samma år. Under perioden 1941-43 är han elev vid Krigshögskolan (KHS) varvat med tjänstgöring som Batterichef vid krigs och utbildningsförband, från 1945 Batterichef vid A5.

Henrys far Olof Johan Strand startade AB Hornstullsgaraget 1921. Det var en garagerörelse med full service, tvättning och smörjning samt smärre reparationer. Arealen var 1800 kvm med utrymme för 20 vagnar. Han var också återförsäljare av Gulfs bensin och oljor. Han står vidare som delägare och styrelseledamot och sedan dess ordförande och Verkställande Direktör från 1931.

Vy över Hornstull med garaget markerat.

1922 fick Olof, tillsammans med droskägaren K. I Jansson, trafiktillstånd för busslinjer på sträckan Midsommarkransen-Långsjö med utsträckning 1924 till Hornsgatan. I samband med detta flyttade familjen till Hägersten i Brännkyrka församling, men redan ett halvår senare 1925 till Långholmsgatan 26 i Högalids församling där Olof också hade kontor på Brännkyrkagatan 136.

Samhället i stort hade börjat organisera sig i nya former. Fackföreningar bildades och arbetsgivarsidan organiserade sig den också. Droskägarna hade redan 1917 bildat Sveriges Trafikbilägares Riksförbund (STR) och från 1923 kunde även bussägare bli medlemmar. Efter första världskrigets slut växte trafiknäringarna snabbt och då busstrafiken till stor del reglerades regionalt organiserade sig bussägarna i samma områden. I Stockholm bildades 1922 Stockholms Omnibusägareförening. Lokalföreningarna försökte bland annat påverka myndighetskrav gällande allt ifrån uniformer till bussarnas utformning och motverka nya skatter. Men de var också motpart till fackförbunden och arbetstagarfrågor upptog en stor del av tiden.

Olof Johan Strand med chauffören och systersonen Hilding Nilsson, år 1928.

Inom ovan nämnda STR växte spänningarna när fler medlemmar från olika trafikslag tillkom. Bussens konkurrens med järnvägen gjorde att SJ utövade ett starkt tryck mot bussägarna, som upplevde att de behövde ett starkare stöd från sin organisation. Det hela slutade med att de lokala bussägarna bildade en egen fristående organisation 1928, Sveriges Omnibusägars Riksförbund (SOR).

Olof var själv mycket engagerad i dessa rörelser. Han var en av stiftarna och sedan även ordförande i Sveriges Omnibussägareförening, Vice Ordförande i såväl Sveriges trafikbilägaesförening som Stockholms Omnibussägareförenings styrelser. Detta engagemang var säkert väl känt på arbetstagsidan och Olof var också utsatt för en sju veckor lång strejkaktion i slutet av 1920-talet.

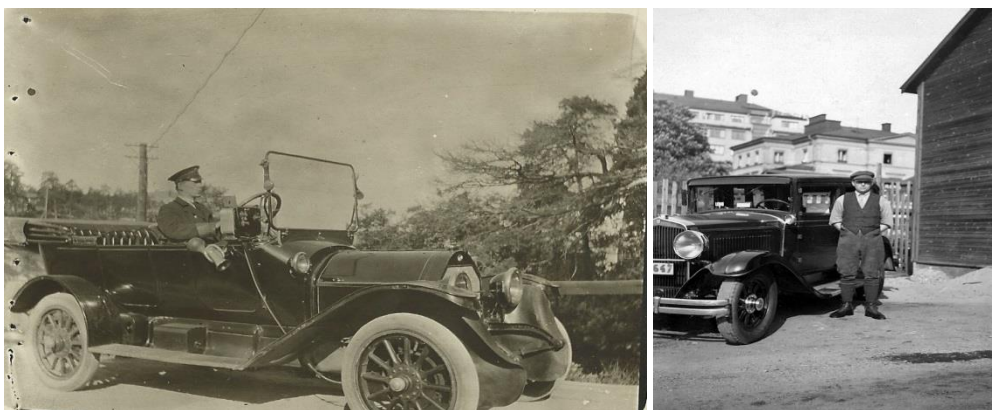

Olof Johan Strand (uppe t.v.) med styrelsen för SOR, förste ordföranden Ernst Kihlberg sittande till höger.

1930 var ett turbulent år för busstrafiken i södra Stockholm med konsolidering av de flertalet mindre bussbolag som var verksamma. Först ut var bildandet av Brännkyrka Trafik AB i april, därefter Södertörns Trafik AB den 20 september. En vecka senare överlät Olof och K. I Jansson Omnibusverksamheten till Stockholms Spårvägar, vilka påbörjat bussverksamhet i centrala Stockholm utöver spårvagnstrafiken 1925. De överlåtna tillstånden blev linjerna 64, 65 och 67.

Efter avyttrandet omnibussverksamheten startade Olof Yellow Cab och var dess Verkställande Direktör 1930-33. Yellow Cab var ett av de större taxiföretagen i Stockholm med ett 30-tal bilar. Olof anställde också system Annas söner, antagligen i samband med strejken; Alvar först som Omnibusschaufför 1927 och från 1930 som tvättare, Hilding 1928 som reparatör samt Omnibusschaufför och från 1931 som taxichaufför.

I samband med Krugerkraschen och den finansiella turbulens som följde 1932, valde makarna att göra bodelning där affärerna låg på Olof personligen och övrigt bohag tilldelades Cecilia. Man kan då se att Olofs innehav i Yellow Cab bestod av 400 aktier a 100 kr, samt en personlig fordran på bolaget på 33000 kr. Aktierna var dock endast värderade till 20000, vilket kan vara skälet till bodelningen. Olof hade också 160 aktier a 100 kr i Hornstullsgaraget vilka värderades till 6400 kr. Det fanns också en större skuld till Svensk-engelska mineralolja AB om 16 850 kr, samt ytterligare skulder om 4000 kr, alltså totalt 22000 kr. Alla skulder tilldelades Olof.

En av Olof Johans droskar under färd samt annan dito parkerad utanför Hornsullsgaraget.

Olof engagerade sig även inom drosktrafiken i organisatoriska frågor och var Vice Ordförande i Sveriges trafikbilägaresförening. Han var vidare en av stiftarna av försäkringsbolaget Trafik samt dess förste styrelseordförande m.m.

Olof var också fortsatt mycket engagerad inom det militära och blev utnämnd till Styckjunkare i Smålands Artilleriregementes reserv 1935 (transport till A6 reserv 1927 då A9 lades ner) och var vice ordförande i Underofficersklubben Reserv under åren 1922-24, 28-29 och sedan dess ordförande under åren 1930-33.

Underofficersklubbens årsmiddag på högloftet med ordföranden Olof Johan Strand.

Makarna flyttade 1932 med sonen Henry till en större våning på Nybrogatan 64 i Hedvig Eleonora och slutligen till Tyskbagargatan 7. Sonen Henry är fortsatt skriven hos föräldrarna fram tills han gifter sig 1935. Olof och Cecilia innehade sommarbostad på Lagnö Norra, samt inköpte ur dödsboet av Cecilias styvmoder Clara bostadshuset i Borgåsund. Huset i Borgåsund såldes sedan vidare till en Olof Hane på 1940-talet.

Henry på hästen Häxan under utbildning på Strömsholm och karikatyr från tiden vid KHS.

Henry är en mycket framstående ryttare och tävlar framför allt i hoppning. Han är med i landslaget och deltar i flertalet tävlingar bl.a. vid Stockholms Fältrittklubbs tävlingar representerandes A1 och är uttagen att tävla för Sverige i hoppning vid OS 1948. Han tjänstgör som adjutant till den sedermera avlidne kronprinsen Gustaf Adolf, vilken precis som Henry är en mycket framstående ryttare och medlem i landslaget.

A1 lag i fältritt 1937. Från vänster Dyrssen, Morath, St Cyr och Henry.

Kronprinsens och flera andra officerares mycket positiva syn på Hitlertyskland delas av Henry vilket är något som kommer att prägla honom och familjen livet ut och säkerligen även påverkar hans karriär mycket negativt. Henry skadas vid en bilolycka 1947 då familjens bil blir påkörd av en berusad bagare. Hans ena knä blir förstört och fortsatt trupptjänst och tävlande omöjliggörs. Samma år avlider även kronprinsen och mycket av det som haft stor betydelse för Henry raseras inom kort.

Henry tjänstgör därefter som adjutant hos Överkommendanten Gustav Dyrssén i Stockholm. Denne var en äldre kollega från A1 och Henrys regementschef till 1941. Gustav Dyrssén var också en framstående ryttare och de har tidigare tillsammans varit uttagna att representera regementet vid tävlingar. Henry är även i sin roll militär rådgivare på Länsstyrelsen. 1957 tar Gustaf Dyrssén avsked och året därpå pensionerar sig även Henry från det militära.

Familjen bor sedan under flera år utomlands, både i Spanien och i Frankrike. Sonen Ove har då lämnat hemmet men dottern Madeleine finns med. Efter hemkomsten bor man fortsatt kvar i sin lägenhet på Storskärgatan.

1965 gifter sig dottern Madeleine och 1966 flyttar Adrienne och Henry för att bosätta sig vid Tessinparken i Malmö, där paret fortlever sitt liv tills Henry går bort 1990. Man umgås fortsatt mycket med Henrys gamla kollegor från det militära och Adriennes barndomskamrater. Även med dottern Madeleine har man tät kontakt. Nya bekanta lokalt träffar man självklart också och man lever, framförallt genom Adrienne, ett aktivt socialt liv.

När modern Cecilia går bort i juni 1971 krånglade det dock till sig ordentligt. Henry och systemen Mery kommer ihop sig om vem som gjort vad och fördelning av tillgångar. Att Mery flyttat in i moderns lägenhet kommer på tal och det ena leder till det andra. Till slut bryter man helt med varandra, barnen Ove och Madeleine dras också in. Ove tar Merys parti och Madeleine Henrys. Att Oves fru Birgitta är kusin med Adrienne gör det hela inte lättare, hela släkten påverkas. Kontakten mellan Henry och Mery återupptas aldrig och med sonen Ove och hans familj först nästan tio år senare, 1980 när Adriennes mor och Birgittas faster Elin avlider och när dottern Madeleine skiljer sig 1982.

Under ett par år återupptas umgänget med Ove, men riktigt nära varandra kommer man aldrig. 1985 har makarna en stor galej då man firar 50 år som äkta makar. Nu återförenas släkt och vänner från hela världen i Malmö för festligheter. Efter detta fortlever livet i Malmö. Kontakten med sonsonen Fredrik blir tätare men Henry blir allt sämre och avlider 1990.

Ett par år senare flyttar Adrienne tillbaks till Stockholm för att komma närmare återstående släkt och vänner som nu framförallt finns i Stockholm. Adrienne fortsätter med sitt aktiva och sociala liv och år 2000 kommer så det i alla år efterlängttade barnbarnsbarnet, som också får namnet Adrienne. De sista åren tillbringas hon på Brommagården i Stockholm, aktiv in i det sista.

Första bilden nedan visar Emma Langelius gift Gullberg med barnen Anna och Herman. Nästa bild är tagen i samband med dopet av Hermans dotter Adrienne Gullberg, stående till vänster är modern Elin Thernström gift med Herman Gullberg, sittandes Elins farmor och till höger hennes mor. Sista bilden är tagen i samband med dopet av Adrienne Strand, d.v.s. Adrienne Gullbergs barnbarnsbarn. Sittande Adrienne Gullberg gift med Henry Strandh, stående till vänster sonen Ove Strandh och stående till höger sonsonen Fredrik Thernström-Strand, far till den nydöpta Adrienne.

Bilderna återger sex generationer i släkten Langelius/Gullberg/Strand.

Familj 24

Rolf Gullberg (från familj 19), född 1915-08-09 i Stockholm, död 1978-12-18. Affärsman. Gift med Harriet Niccander, född 1910-06-07, död 1978-12-18. Inga barn.

Familj 25

Herbert Emil Gullberg, född 1923-04-17 i Stockholm. Affärsman i Philadelphia USA.

Herbert och de båda barnen Eric och Charlotte.

Familj 26

Hemming Anders Gustaf Gullberg, född 1924-11-07 i Stockholm. Plantagechef i Nairobi Kenya.

Hemming Gullberg, Plantagechef i Kenya och dottern Sara.